



Barban, kolovoza 2013. • Broj: 36 • Godina XIII.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

38. Trka na prstenac - Barban, 16. - 18. kolovoza 2013.





12. DAN SELA HRBOKI

Hrbočani su tradicionalno, tjedan dan nakon Punteraca, proslavili svoj dan, 12. Dan sela Hrboki. Proslava je započela 3. Memorijalnim boćarskim turnirom „Lučano Radola“, na kojem je nastupilo 12 ekipa (3 ekipe iz Hrboki, po 2 ekipe iz Puntere i Režanci, Savičenta, Vinkuran, Orbanići, Rakalj i Divšiči), koji je potrajan do kasnih večernjih sati. Prvo mjesto je osvojila ekipa Hrboki 2 (Emil Radola, Adrijan Radola), 2. mjesto Hrboki 1 (Damir Radola, Franko Ruba), 3. mjesto ekipa Režanci (Valter Racan, Robi Petović i Silvana Bilić), 4. mjesto ekipa Orbanići (Vinko Vitasović, Mladen Vitasović i Mauricio Cetina), najbolji izbijac je bio Emil Radola, a najbolji koštadur Čedomir Biljuh. Na fešti se i zaplesalo uz svirku Alaksandra Sladonje, a zabava i druženje je potrajalo do kasno u noć.

15. DAN SELA PUNTERA „OJ, PUNTERCI“

Punterci su Dan svog sela i ove godine proslavili uz feštu pod nazivom "Oj Punterci". Tom se prilikom održao turnir u boćanju u kojem su sudjelovale ekipе Hrboki, Divšiči, Šajini i Puntere te gosti iz Slovenije. Nakon sportskog dijela, fešta se nastavila plesnom zabavom do zore. Organizatori su bili MO Puntera i BK Puntera, a pokrovitelj Općina i TZ Barban.

3. BARBAN CLASSICAL MUSIC NIGHT

U spomen i čast poznatoga Barbana, orguljaša, kompozitora i muzikologa Giuseppea Radole, u Barbanu je održan koncert klasične glazbe 3. Barban Classical Music Night. Pored stare srednjovjekovne šterne na Placi nastupio je renesansni ansambl Marco Polo iz Zagreba. Ansambl se predstavio širokim repertoarom, a pjevače su pratili svirači, među kojima se naročito izdvaja Igor Mladinić na lutnji. Blok flaute su svirali Nataša Jović, Nenad Kosak i Boris Klarić, a udaraljke Danijela Biondić-Vidaković. Kao solistica nastupila je mlada Barbara Suhodolčan. Koncert je organizirala Turistička zajednica, a pokrovitelj je Općina.



12. SUSRET HARMONIKAŠA „ZASVIRIMO U BARBANU“

Barban je opet ovo-ga srpnja, zahvaljujući trudu Romana Baćca iz Draguzeti, okupio harmonikaše iz čitave Istarske županije te goste iz Slovenije. Na ovogodišnjem susretu harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu" izvedeno je 48 točaka s više od 80 izvođača u najrazličitijim kombinacijama. Uz harmoniku se sviralo i na brojnim drugim instrumentima, a nastupili su izvođači svih generacija. Barbanski susret harmonikaša završio je zajedničkom svirkom, a potom se druženje nastavilo uz večeru i svirku harmonike do ranih jutarnjih sati.



Riječ načelnika: **SUHI GRAD I USVITLANI LAMEŠ**



Drage Barbanke i Barbanci,

potrpimo još hipac i eko nas u smokvenjaku. Zmučile su nas tepline, potne noći prez spanja, suša, spuškana zemlja, zgorena intrada i strahovanja ud tempurala, pijavic i suhega grada. Aš je poznato uzdavnja da neverini i suhi grad nalete pokle velike tepline i da su kapaci škode načinit, žlipce porompat, žirje nan pokršit.

Škapula se je i naš komun ud suhega grada. Finili su, Mare, bali! Naletija je maljahni tempuralić, mahalo se z bandirami, prodavalo se krepanu, smrdljivu ribu po seli, pak je pošlo sve na bersu. Stili su tako niki da narod barbanski bude slip poli čitovatih, zdravih oči. Stili su tornat sve nazad, dvajset, pedeset, sto lit. Skupila se škvadra ka je stila naš narod držat za blago, kako da niš ne kapi i niš ne vidi.

Rekli su tako da nismo niš prikurali, da smo niškoristi, turizam da je nula, gospodarstvo da je nula, življenje Barbanštine i Barbanci da je brižno, sve da

je nula. Sela da su u dežerten, Barban da je nikakov, da niš pod milin bogon nismo u 12 lit načinili. Sve da smo pokreli, da nas policija išće i da smo već u pržunu.

Ja, narod je trubast i ne vidi niš. Ne vidi novu Zdravstvenu stanicu, ne vidi novu školu, ne vidi proširena groblja, ne vidi uzidane mrtvačnice, ne vidi švaltane česte, ne vidi farmčiju, ne vidi zduplanu javnu rasvjetu, ne vidi Turističku zajednicu, ne vidi sportske terene, ne vidi uređena sela, ne vidi uređeni Barban, ne gleda televiziju i ne sluša radio, ne vidi predsjednika države svako lito u Barbanu, ne vidi hale u Poduzetnčkoj zoni... Narod barbanski bi triba bit slip i gljuh, a oni bi ga tribali zajahat i varisat naprid. Aš oni su pali z Marsa, žedni su i lačni vlasti, pak njin moramo puštit redine.

Nisan Tito i ne pričupivan si niki štupidece po glavi. Ma, uni ki će me kambijat, mene i škvadru oko mene, ne more samo želit to, a niš ne ponudit. Mora bit braviji, mora reć narodu da dopre oči, a ne da he zapre. Sve uno ča će niki novi donest i ponudit, mora bit almeno mrvu bolje od unega ča mi dajemo i nudimo cilo vrime. Narod barbanski ni sllip i vidi sve to, vidi da mu nosimo bolje življenje, da nosimo delo za našu dicu na korak od hiže i da ne slipimo ninega, da ne držimo narod za blago poli čitovatih oči.

Presudija je joped razum. Suhi grad škode ni načinija. Mahalo se z bandirami, a naš narod to ne voli. Prodavala se krepana riba, a Barbanci nisu niki veliki ljubitelji ribe, a još je manje vole kad se užge na suncu, pak ne zadaje po dobren.

Vrganj je i naprid u brazdi, a lameš je usvitlan, veri istrijanski. Znaju Barbanci kako se ore, znaju ud stare starine kako se brajde sade, kako se hiža zida, kako se postelja prontiva. Razuman je Barbanac i ni trubilo, ne pušti se držat za bulin, pak je tako i uvi put reka svoju. I ni žbalja.

Neka van bog da sriće i zdravlja.

Vaš načelnik, Denis Kontošić, mag.educ.





47. SMOTRA NARODNE GLAZBE I PLESA PULJŠTINE

Mimohodom sudionika i Mantinjadom, koju su na roženicama izveli Ivan Vale i Antonio Maurić, otvorena je ovogodišnja 47. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine. Ova svečanost istarskog folklora, koja se od 1967. godine selila po mjestima Puljštine, već se 19. godinu održava u Barbanu na Placi.

Prvi su nastupali domaćini, KUD Barban, čiji je pomladak pokazao kako se pleše balon uz glazbenu pratnju Mihaela Glavaša na mihu. Atmosferu su zatim zagrijali Lučano Kliman, Marija Rojnić i Mauricio Mirković s pjesmom "Bile jesu tri sestrice", a potpuno opuštanje publice uslijedilo je nastupom Milana Milotića, Petra Brkića, Mauricia Mirkovića i Drage Draguzeta koji su otpjevali i odsvirali veselu pjesmu "Barba Tone". Zatim je KUD Savičenta predstavio tradicijski ljubavni ples "Ballo di kušin", uz pratnju Luke Batela na mihu i Marina Benčića na roženici, a nakon njih nastupili su Nela i Tone Cerin. Ujedno i najstariji izvođači, supružnici Cerin otpjevali su pjesmu "Dodi sestro na prvo finestro", nakon čega su se zahvalili organizatorima što ih uvijek pozivaju i pohvalili se publici da su u bračku 59 godina te svima poželjeli da dočekaju njihova lipa lita, a oboje ih broje po 84.

Drago Draguzet i Mauricio Mirković nastupili su još jednom, ovaj put odsviravši na pastirskoj svirali barbanski balon. Usljedila je još jedna mantinjada na roženicama, ovaj put u izvedbi Darka Privrata



i Danijela Radolovića iz DKUS-a Mendula iz Medulina, a nakon njihovog balona i polke koji su odsvirani na šurlama i roženicama, plesači DKUS-a Mendula pokazali su svoje umijeće plesanja balona.

Cvitko Kliba i Rudi Diković otpjevali su "Mali brodić", a zatim je folklorna skupina Zajednice Talijana "Armando Capolicchio" iz Galižane otplesala i otpjevala vesele i uvijek zanimljive tradicionalne plesove i pjesme Talijana s ovog područja. Na smotri su se zaorile i pjesme "Lipa Tonina moja", "Rodila loza grozda dva", "Lipa je Istra naša", "Na barkuncu restu rože" te "Dajte vi meni, tetice", a KUD Rakalj, KUD Uljanik i KUD Barban predstavili su svoje koreografije balona i šete paši-špic polku.

Kao gosti programa nastupili su Nina Rojnić, Dheeba Kožljan, Carol Mirković, Sara Grgorinić i Melita Rabar Fasoli iz literarno-recitatorske sekcije KUD-a Barban. Njihovo recitiranje stihova iz novije zbirke poezije "Beside u jatu" pratio je svirkom Drago Draguzet. Uvijek rado videna gošća i jedna od rijetkih sviračica na mihu Rafaela Blažina odsvirala je "Labinski tanač", Paola i Franko Kos te Bruno Matošić otpjevali su "Ča će mi mužako", a sve popularniji mladi Gianluca Draguzet iz Kuići predstavio se barbanskoj publici skladbama "More zakantalo" i "More" s kojom je nastupio na ovogodišnjem MIK-u. Gosti smotre bili su i uvijek dobro raspoloženi barbanski harmonikaši, Leonardo Rojnić, Ivan Licul i Toni Rojnić.

NAGRAĐENI ODLIKAŠI BARBANSKE ŠKOLE

Najbolji učenici viših razreda barbanske škole Jure Filipovića dobili su prigodne općinske nagrade. Nagrade su primili učenici petog razreda Tihana Prusić, Ana Vale i Leana Vale. Najbolji šestaši su Iva Verbanac, Ana Verbanac i Adrian Radola, a sedmaši Luka Bariša, Leonarda Diminić i Martina Maurić. Od osmaša to su Eleonora Rojnić i Filip Vale. Barbanski načelnik Denis Kontošić pohvalio je trud 11 najboljih školaraca i čestitao im na postignutom uspjehu. Načelnik i njegova zamjenica Danijela Kontošić uručili su odlikašima knjigu "Povijest svijeta", u izdanju National Geographica.



4. REGATA BARBANSKE RIVIJERE

Pobjedu u ukupnom poretku četvrte regate Barbanske rivijere i ove godine odnijela je jedrilica Lux (Ulijanik Plovidba), kormilara Emila Kalčića. Na regati u Raškom zaljevu proteklog se vikenda natjecalo 26 jedrilica, što je ujedno i rekordan broj od prvog održavanja ovog natjecanja 2010. godine, ali i rekordan broj jedrilica na regatama u Istri ove godine u organizaciji PŠRD-a Delfin iz Pule.

Drugo mjesto osvojila je Delfinova jedrilica Marina Veruda, kormilara Borisa Jakopića, dok je treće mjesto pripalo jedrilici Jonathan, kormilara Roberta Radole iz jedriličarskog kluba Vega. Ove jedrilice pobijedile su i u svojim grupama, dok su u ostalim prvo mjesto osvojili: Fiacca IV, kormilara Marina Viškovića u grupi 3; jedrilica Bingo, kormilara Dragana Jelenića u grupi 4; te jedrilica Sara 2, kormilara Enia Dobrile u grupi 5.

Domaćini natjecanja su Općina Barban i barbanska Turistička zajednica. Po završetku regate održana je 3. Morska trka na prstencu na kojoj su nastupile 22 posade. Najuspješnija je bila posada koju su činili veslač Rabak i kopljanik Šprem, drugo mjesto osvojio je bračni par Terlević, a treći su nakon pripetavanja bili Kontošić i Fućko.



SOLARNO KINO U BARBANU

Svjetsko solarno kino, projekt u sklopu 60. Pula film festivala, i ove godine je gostovalo u Barbanu. Prikazala se drama koja je lani dobila nagradu publike "Halimin put" Arsena A. Ostojića. Ulaz na projekciju bio je besplatan.

PROSLAVA SV. PETRA I PAVLA

Društvo Sv. Pavao već 17. godinu za redom organiziralo je proslavu blagdana sv. Petra i Pavla na uzvisini Sv. Pavao između Želiski i Bateli. Održao se malonogometni turnir, škola jahanja Rancha Barba Tone i kulturno umjetnički program te ples i zabava do kasnih noćnih sati. Suorganizator manifestacije bio je MO Grandići, a pokrovitelji Općina i TZ Barban.

DALIBOR PAUS - NOVI PREDSJEDNIK OPĆINSKOG VIJEĆA

Nakon održanih izbora u svibnju, 19. lipnja održana je konstituirajuća sjednica Općinskog vijeća Općine Barban, na kojoj je za predsjednika izabran Dalibor Paus (IDS), a Igor Ljubić (SDP) za potpredsjednika.

Rezultati izbora iz svibnja odredili su sastav Općinskog vijeća, koje sada ima 13 članova, za nadne 4 godine (2013. - 2017.), a koji izgleda ovako:

SDP - Dean Maurić, Vedran Rojnić, Mirko Bulić, Igor Ljubić, Irena Jelčić i Denis Vale;

HSS - Milan Mirković, Denis Poljak i Sanja Koroman;

IDS - Dalibor Paus i Nenad Radola;

HDZ - Edi Radola i Alekса Vale.



15. DAN SELA ORIHI

Gotovo 100 starih vozila okupiralo je centar Orihi u povodu proslave dana mjesta u srpnju. Naime, već 13. godinu organizira se OLDTIMER'S DAY koji je u subotu okupio mnoštvo oldtimera iz Istre, Slovenije, Italije, Dalmacije i susjedne Primorsko-goranske županije. Bira se najstariji i najljepši oldtimer, te po prvi put ove godine oldtimer za pet, kao i najstariji i najljepši motocikl.

Najstariji oldtimer je Fiat Balilla iz 1934. vlasnika Oriana Vitasovića iz Vodnjana, najljepši oldimer Fiat Balilla iz 1934. čiji je vlasnik Guerino Barbieri iz Rovinja, a oldtimer za pet je Fiat 500C Belvedere (topolino) iz 1952. vlasnika Branka Barbića iz Brseča. Najstariji motocikl je Zündapp, njemački vojni motor iz 1940. čiji je vlasnik Dušan Sokolović iz Funtane. Najljepši motor je Motom iz 1957. vlasnika Marjana Bančića iz Trsta.

Na 4. OLDFIĆO DAY-u izabran je fićo za pet, a to je Zastava 750 iz 1975. vlasnika Maria Radetića iz Barata. U Orihima se okupilo 20-tak fićeka čija su godišta između 1970. i 1980., a najstariji je fićo iz 1962. Nenada Gržančića iz Veprinca. Oldtimere i fićeke birao je žiri u sastavu: Dario Rojnić (predsjednik), Dean Paus, Dalibor Paus i Elvis Pavlić.

Nakon razgledavanja starih auta i motora krenulo se u 20-tak kilometara dugu panoramsku vožnju kroz selo Orihi, Petehi, Pavlići, Grandiči, Ivanošići, Želiski, Barban, Bateli, Glavani, Šajini, Škitača i Trlji preko Orihi do Križice.

Nakon toga je uslijedila 13. MOTOTRKA NAPRSTENAC na koju su se prijavile 23 posade. Prvo mjesto osvojila je posada s kopljjanikom Slavenom Mošnjom iz Orihi i vozačem Mladenom Bile iz Bičići. Časni sud mototrke na prstenac činili su Damir Kontošić kao predsjednik te članovi Dalibor Paus i Elvis Pavlić, a u organizaciji su pomogli i mladi volonteri. Organizatori subotnjih događanja u Orihi su Športsko društvo Orihi, Klub oldtimera i motoprstena. Pokrovitelji su Općina Barban i TZ Barban.

OBILJEŽENA 37. OBLJETNICA DJELOVANJA KUD-a BARBAN

Obilježavajući 37. godinu postojanja i kontinuiranog rada, kulturno-umjetničko društvo "Barban" održalo je u svibnju izbornu skupštinu. Bila je to prigoda za prezentaciju do sada ostvarenih zadaća u radu KUD-a, a prezentiran je novi logotip i zastava, po čemu će se ubuduće prepoznavati društvo. Želeći ići ukorak s vremenom, članovi Upravnog odbora su u suradnji sa stručnjacima otvarili ideju o izradi web stranice s domenom www.kudbarban.hr, koja je također svečano predstavljena na izbornoj skupštini. Na izbornoj skupštini izabran je novi Upravni

odbor, koji se sastoji od 11 članova. Predsjednik Društva naredne dvije godine biti će Marino Broskvar, dok će dosadašnji predsjednik društva Dean Maurić biti dopredsjednik, a za tajnicu je izabrana Nevia Kožljjan. Članovi Skupštine upoznati su s planom rada za naredno razdoblje koji se i dalje temelji na dugogodišnjem projektu "Očuvanje kulturne baštine Barbanštine i Istre". Najznačajnije aktivnosti društva su očuvanje izvorne, tradicijske svirke, pjesama, plesova, jezika i običaja našeg kraja, čuvanje 30-ak postojećih, originalnih narodnih nošnji, te sudjelovanje na Smotrama i drugim folklornim manifestacijama. Osim spomenutog, provoditi će se i drugi projekti poput organizacije Susreta pjevača

"Kantajmo i svirimo za Romana", izdavanje CD albuma s pjesma Barbanštine, izdavanje DVD-a na kojem će se objediti snimke dosadašnjih nastupa i predstaviti djelovanje članova KUD-a "Barban". Također će se nastaviti s organiziranjem Susreta pjesnika "Beside u jatu", suorganizacijom Smotre narodne glazbe i plesa Puljštine u Barbanu, manifestacije "Barban u srcu" i drugih kulturnih zbivanja. Društvo koje djeluje od 1976. godine trenutno okuplja 74 člana, a ono što KUD "Barban" razlikuje od brojnih istarskih KUD-ova je činjenica da njegovi članovi nastupaju u originalnim narodnim nošnjama (ženske modrone, muški klobuki i kružat) koje su stare između sto i 150 godina.

SUSRET BARBANSKIH PJESNIKA "BESIDE U JATU"

U svibnju je održan 3. susret barbanskih pjesnika "Beside u jatu". Na njemu su nastupili pjesnici iz općine Barban ili koji potječu odavde, a čije su pjesme na čakavštini ušle u istoimenu zbirku. Početkom ožujka raspisan je javni poziv kojim se pozvalo sve barbanske pjesnike da pošalju svoje tri pjesme i prijave se na 3. susret barbanskih pjesnika. Nakon pregledavanja i odabira nastala je treća zbirkica pjesama "Beside u jatu" u kojoj se nalazi 66 pjesama 33 pjesnika koja je predstavljena na ovoj kulturnoj manifestaciji. Zbirku je uredio Denis Kontošić. Organizatori manifestacije su Općina Barban, Turistička zajednica Općine Barban i KUD Barban.

BESIDE U JATU

3. susret barbanskih pjesnika



DENIS KONTOŠIĆ OSVOJIO ČETVRTI MANDAT

Izbori za općinskog načelnika i Općinsko vijeće održani su 19. svibnja. Kandidati za općinskog načelnika bili su: Denis Kontošić (SDP) i Elvis Ciceran (HSS). Denis Kontošić osvojio je svoj 4. mandat za općinskog načelnika s rezultatom 53,12% glasova, ispred svog protukandidata, koji je osvojio 43,76% glasova. Za zamjenicu općinskog načelnika Denisa Kontošića u mandatnom razdoblju 2013.-2017. god. izabrana je Danijela Kolić.

STANJE RADOVA U PODUZETNIČKOJ ZONI BARBAN

1. **IZO d.o.o.**, Balići – proizvođač opreme i strojeva za prehrambenu industriju i energetiku – pogon je početkom svibnja otvorio ministar obrta i poduzetništva Gordan Maras – prvi otvoreni pogon u Poduzetničkoj zoni Barban, koji ima pokrenutu proizvodnju

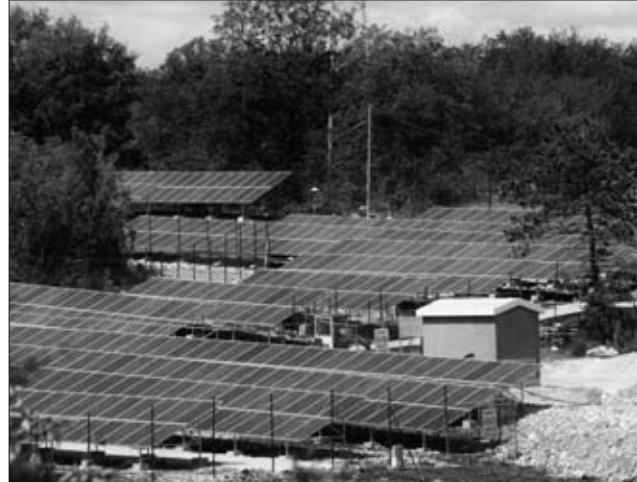
2. **ABS d.o.o.**, Kukurini – proizvodnja PVC, aluminijске stolarije i IZO stakla za europsko tržište - pogon je pripravljen za preseljenje proizvodnje iz Kukurini u Barban, nakon kolektivnog godišnjeg odmora

3. **Obrt AUTO BAGGIO**, Rebići – autolimarski i autolakirerski obrt – završena je izgradnja hale pod krov – slijedi unutarnje opremanje pogona

4. **BARBANCOMMERCE d.o.o.**, Barban – skladištenje i pakiranje proizvoda za deratizaciju, dezinfekciju i dezinfekciju – pomoćni objekt stavljen pod krov, slijedi izgradnja hale

5. **AUTOSERVIS FILIPOVIĆ**, Frkeći – autoservis, popravak vozila, vučna služba i prodaja autodijelova – u tijeku je izgradnja servisa i poslovne zgrade

6. **FOTONAPONSKA SUNČANA ELETRANA** poduzeća AMNIS ENERGIJA, Zagreb – u tijeku je završna montaža fotonaponskih panela 1. faze, snage 600 kW, na površini 1,2 hektara - početak proizvodnje električne energije očekuje se sredinom rujna – u tijeku je ishodovanje dozvola za 2. fazu, snage 400 kW i priprema za izgradnju, čime će biti zaokružen proizvodi kapacitet snage 1 MW



7. **IZGRADNJA INFRASTRUKTURE 1. FAZE** – u tijeku je izgradnja kanalizacije, oborinske odvodnje, vodovoda, telefonije, srednjeg i niskog napona električne energije, prometnica i javne rasvjete – u istočnom dijelu je veći dio završen, kao i sanacija magistralnog vodovoda Rakonek-Pula, a sada se najveći dio radova izvodi u zapadnom dijelu zone – izvode se radovi ukupne vrijednosti oko 8 milijuna kuna, koje financiraju Ministarstvo obrta i poduzetništva, Hrvatske vode, Vodovod-Pula i Općina Barban

8. **IZGRADNJA ROTORA** – na križanju zaobilaznice Barbana i ceste Barban-Vodnjan – Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture je odobrilo izgradnju – u tijeku je priprema dokumentacije i dozvola – planirana vrijednost radova oko 8,5 milijuna kuna



SEOSKI TURIZAM: Svake godine novi rekord, nakon desetljeća aktivnog bavljenja seoskim turizmom u Općini Barban, koja je jedna od najjačih općina u unutrašnjosti Istre po broju noćenja i dolazaka, pa čak premašuje i turistički rezultat jednog Motovuna.

NA PRAGU JOŠ JEDNE REKORDNE SEZONE

I dok se Istra ne može pohvaliti dobrim turističkim rezultatima u prvih sedam mjeseci, posebno u srpnju, to ne vrijedi za Barbanštinu. Naime, upravo je na području Općine Barban u prvih sedam mjeseci, ali i svim mjesecima ove godine, ostvareno više noćenja nego je to bilo lani. Broj dolazaka porastao je sa 2.798 dolazaka na 3.254, odnosno za 16 posto više nego lani, a noćenja su porasla sa 22.590 na 27.332 što je plus od čak 21 posto.

Samo u srpnju realizirano je dvije tisuće noćenja više, odnosno 16.064 noćenja. Odličan je bio i svibanj s 5.848 noćenja, što je također za oko dvije tisuće noćenja više nego rekordne 2012. Lipanj je bio nešto neznatno bolji od lanjskog s 5.848 noćenja, dok je travanj bio nešto malo lošiji. U srpnju je na Barbanštini odmaralo 1.677 gostiju, u lipnju njih 831,

svibnju 561, a travnju 103.

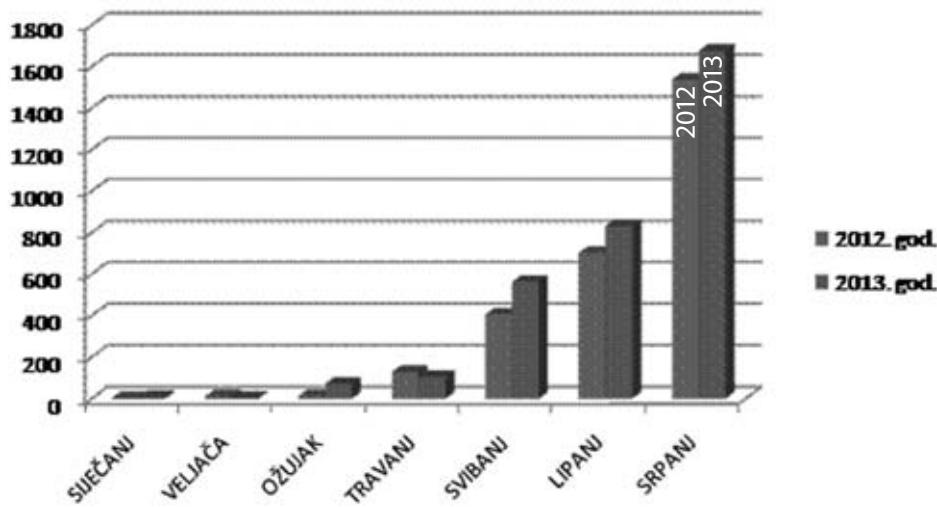
Međutim, to je i bilo za očekivati s obzirom na vrlo rani Uskrs, izrazito loše i kišovito vrijeme te nezgodan raspored vjerskih blagdana Duhova i Tijelova, koji su ove godine padali svi u svibanju. Inače, Barbanština je jedna od najjačih općina u unutrašnjosti Istre po broju noćenja i dolazaka, pa čak premašuje i turistički rezultat jednog Motovuna.

Čemu zahvaliti ovako dobre rezultate? Prije svega mora se imati na umu da je Barbanština ove godine ponovno podigla broj svojih smještajnih kapaciteta, i to za deset posto. A i očiti je trend da ove godine bolje prolazi unutrašnjost nego obala. Naime, gotovo sve mala turistička mjesta, poput Barbana u unutrašnjosti, bilježe u prvih sedam mjeseci pozitivan turistički rezultat,

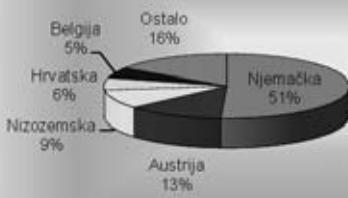
čime se primjerice obala u tom istom periodu baš i ne može pohvaliti. Očito je da popularnost kuća za odmor na selu, posebice onih s bazenom još uvjek ne pada, već je naprotiv u uzlaznoj putanji. A posebice dobro prolaze oni koji nude kompletну uslugu i komfor, koji su puni i do tri mjeseca godišnje. Naravno, dobro prolaze i oni koji svoje kapacitete pune starim gostima te zimi aktivno rade na popunjavanju kapaciteta ne čekajući ljetne mjesecu u potrazi za slučajnim namjernicima koji su u odredište došli bez bukiranog smještaja. Upravo takav vid turizma u Istri polako izumire, pa je sve više potrebno se okrenuti internetu i oglašavanju na specijaliziranim web stranicama u inozemstvu, kada iznajmljivači svoje kapacitete ne žele iznajmljivati putem turističkih agencija sa relativno velikim provizijama.

DOLASCI I NOĆENJA - Usporedba 2012. i 2013. god. od siječnja do srpnja

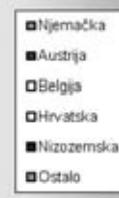
Dolasci	2012	2013
SIJEČANJ	2	7
VELJAČA	11	4
OŽUJAK	12	71
TRAVANJ	128	103
SVIBANJ	405	561
LIPANJ	702	831
SRPANJ	1.538	1.677
UKUPNO	2.798	3.254



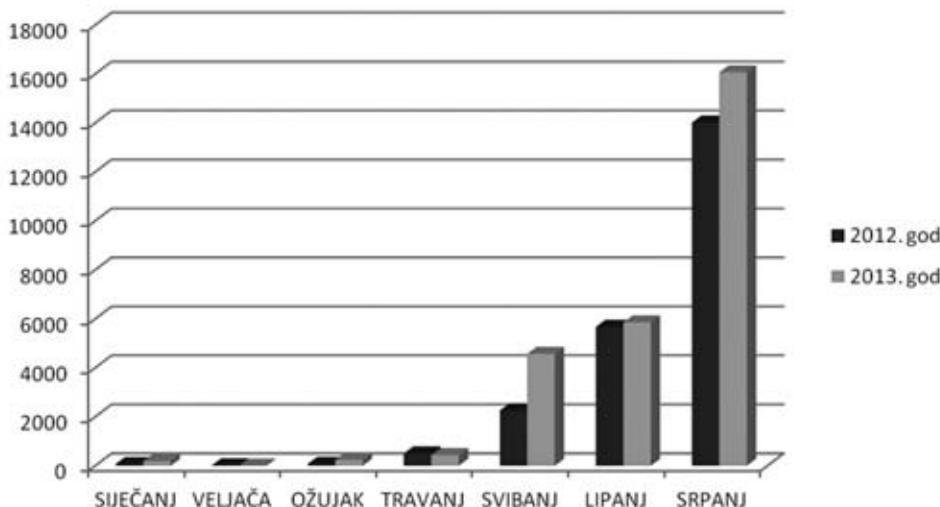
DOLASCI 01.01.-31.07.2012.



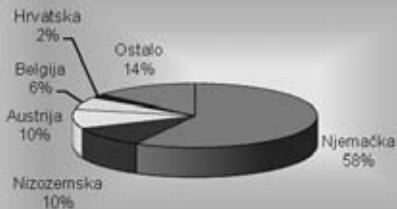
DOLASCI 01.01.-31.07.2013.



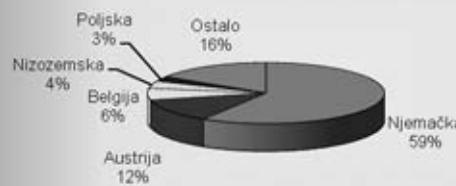
Noćenja	2012	2013
SIJEČANJ	72	182
VELJAČA	11	6
OŽUJAK	76	236
TRAVANJ	499	429
SVIBANJ	2.256	4.567
LIPANJ	5.666	5.848
SRPANJ	14.010	16.064
UKUPNO	22.590	27.332



NOĆENJA 01.01.-31.07.2012.



NOĆENJA 01.01.-31.07.2013.



- Njemačka
- Austria
- Belgija
- Nizozemska
- Poljska
- Ostalo

POZNATI BARBANI: DANIEL NAČINOVIĆ, rođen 1952. god. u Labinu, rodom iz Sutivanca, pjesnik, prozaik, eseijist, novinar i prevoditelj

SJEĆAM SE PRVE TRKE I BUKALETE

Djetinjstvo je utkano u život svakog čovjeka i nepovratno utječe na njegove životne izbore, afinitete, ljubavi i hobije. Isto se može reći i za jednog od najpopularnijih i najpoznatijih istarskih književnika Daniela Načinovića - pjesnika, prozaika, eseista, novinara i prevoditelja na koga je neizbrisivi trag, posebice u njegovom književnom radu, ostavilo djetinjstvo u Sutivancu. Danijel je, naime, po majci rodom iz ovog mjeseta, točnije Gorice, gdje je ljeto i ljeto provodio kod svoje bake Ivane, dok je s očeve strane Labinjan.

Koliko ste danas povezani s Barbanštinom?

Godinama ne prođe tjedan, a da ne pasan kroz Barban kada gren za Labin. Dođem i popijem kafe. Vezan sam s mnogim prijateljima u Barbanu, tamo imam i roda - obitelj Malusa. Inače, moj je dio djetinjstva, mladosti i sadašnjosti duboko vezan



uz Sutivanac, jer je moja pokojna mama rodom iz Sutivanca iz sela Gorica, gdje sam provodio ljeto i rado sam tamo dolazio. Ako govorimo o poeziji, pjesništvu i pisaju, onda sam tamo

završio svoje pjesničke škole, jedan dobar dio. Moja je nona Ivana navečer, kada bismo išli na šufit spati, molila. To su bile molitvice-recitacije ke su durale i po uru vrimena. Neke su imale puno kitica, neke kratke, neke ovakve, neke onakve. Bile su vrlo slikovite i sa zanimljivim fabulama. Sve sam to slušao. Ona ih nije recitirala zbog mene, nego je molila. I onda sam nekako čini mi se obuhvatio jedan svijet koji je duboko vezan uz Istru, uz duhovnost i kulturu. Tako da je moja nona Ivana s jedne strane, kao i nona Marija s labinske strane, dala tu jednu intonaciju. Zapravo kada pišem u dijalektu, koristim govore dviju strana Raše, jer je u djetinjstvu moja mama uvijek govorila po sutivanski, a tata po labinjonski. I svi su se razumjeli, premda nisu to tako bliski govor. Pogotovo što je labinski jako egzotičan govor s vrlo raznolikim i bogatim vokalima, tako da se recimo i ljudi koje dijeli rijeka Raša



često ne mogu razumjeti kada govore svojim dijalektima. Po toj slikovnici djetinjstva, rodu u Sutivancu i Barbanu i svemu tome, ja sam vezan za taj kraj koji je možda za mene kao dijete, kada sam dolazio iz Labina preko Raše, djelovao udaljen.

Koliko je to djetinjstvo kasnije utjecalo na vaš književni rad?

Ono što je mene formiralo, bila je knjiga Libar od vrimena, koja je izdana 1974. To je knjiga čakavštine za koju kažu da sam radio eksperimente i da sam miješao nove i stare riječi iz čakavske baštine. Ali njezina je osnova u sutivanskom govoru. Inače, govor je Barbanštine i Sutivanca po mom mišljenju poseban, jer je u nekom smislu „najčistiji“ što se tiče fonetike i izgovora, pa djeluje kao „književni“ čakavski govor i vrlo je pogodan za pisanje.

Bili ste i prvi novinar koji je izvještavao o barbanskoj Trci na prstencac. Čega se s te prve Trke posebno sjećate?

Pratio sam Trku na prstencac prvenstveno jer sam bio novinar Glas Istre, ali bio sam i sudionik mnogih priredbi Čakavskog sabora. Veliki moj prijatelj bio je pokojni profesor Mario Kalčić, publicist, urednik i dugogodišnji urednik časopisa Istra u izdanju Čakavskog sabora. Živost te katedra Čakavskog sabora u Barbanu sedamdesetih i osamdesetih godina okupljala je mnoge ljudi, tako da je Barban bio jedan od onih punktova, uz Žminj, Poreč i Labin, gdje se svakih 15 dana nešto zbivalo. Poslije kada su se sve sljedeće Trke profesionalizirale, žalio sam za tom prvom Trkom, jer je bila jako amaterska. Znam da su sudjelovali barbanski jahači i da je prvi pobjednik bio Vazmoslav Vale. Ono što nam je svima ostalo u sjećanju je to da se nije održavala tamo gdje se danas održava, nego malo niže, isto na putu za Gradišće. Bio je jedan stol za kojim je sjedio vrlo ozbiljan Časni sud. Tu je bio i riječki povjesničar Danilo Klen, koji je na neki način otkrio Trku. Kao nagrada, tu je bila jedna ogromna bukaleta, kakvu do tada nisam viđao. Bila je sva ukrašena i stajala je na stolu. A da bi se vidilo da li su konjanici pogodili u sridu, suci bi se digli i nagli preko stola. I tako su se jednom naglo digli, pao je taj stol i bukaleta, i sva se razbila u ne znam koliko kusi. I to je za neke bilo veliko razočaranje i čin nespretnosti. Međutim, nama je sve to bilo jako simpatično i jedna od stvari

Pjesme objavljene i zbirci barbanskih pjesnika 3. Beside u jatu

POMAJIĆ U SUTIVANCU

Na stolu čerišnje, bele i rumene.

*Dok san spâ segutra nona ih je brala.
Rumene i bele.*

*Znan, u zaprežiću da ih je donesla
tamo do kasele
i tu napotihu u terinu stresla.*

*S Mirkovca ja gledan na labinske
kraje;
letuć u Gorici još me drže sanje.*

*Dragi moji sveci!
(Moje cviće spomen prid križon ka-
liva,
a ja mislin nā nje.)*

*I naš barba Tone i naša Marija
zazovù ki put me...*

*A tu je pomajić.
Na stolu čerišnje.*

*S preslice od crikve klepne glas od
zvona.*

*Ja se naglo zbudin i vidin je:
Nona!*

POD BARBANSKON VOLTON

*Pod barbanskon volton pasivaju
hladi.*

Pod kamikon starin, i kraći, i duži.

Aj, koliki dani! Koliki deštini!

Boh neka njin sudi!

*Hodeć spored sunca,
pasivaju ljudi.*

*I moja je mlados' spod volte pasala.
Sad je gledan kako hlad joj se rasteže.
Sideć na zidiću, čujen kako tuče
srce*

ča mi kanat za 'vu zemљu veže.

*Glej, zdolun nad Rašon pasiva
nevera!*

Po Gradišću klati od mladosti glas...

*I znan da je živa naša korenika;
i gledan ga, gledan:*

*Nad barbanskon volton
znamen.
Babin pâs.*

koje sam najviše zapamtil. Kasnije sam čuo da ju je pokojni Danilo Klen svu sastavio. Svi su tada željeli pokazati sličnost sa Sinjskom alkonom, međutim na toj prvoj Trki bilo je puno nespretnosti. Konji bi recimo bili odjednom zastali pa ih je tribalo rivati, ali sve je to bilo simpatično. Sjećam se i da je oko te Trke posebno bio angažiran i student iz kluba studenata Istre iz Zagreba Valter Černjul koji se rijetko spominje.

Ove godine i po prvi put Vaše su pjesme objavljene u zbirci barbanskih pjesnika Beside u jatu?

Jesu. Pozvali su me da pošaljem svoje pjesme, budući da potječem od tamo. Po svojoj intonaciji i tematiki, posebno u knjizi Libar od vrimena te Čovik na ten svitu, uvijek se ponavljaju te slike iz Sutivanca i Barbana, ne direktni opisi, nego ta stara recitirana narodna pjesma i ona koja se u Barbanu i danas njeguje kao svirka i ples. Tako da je to za mene jako inspirativno mjesto.

Nedavno je u Barbanu izvedena i predstava Istarskog narodnog kazališta Oštarica Mirandolina koju ste obradili. O čemu je riječ?

To je jedna adaptacija i prijevod glasovite i možda najpoznatije komedije Carla Goldonija. U ovoj predstavi radnja se zbiva u Puli, pa sam komediju adaptirao i prenio u vrijeme prije Prvog svjetskog rata. Riječ je o jednoj gostionici i pansionu u Puli, gdje radi gostioničarka Mirandolina koja ima puno udvarača, i na kraju odabere sebi svog konobara, a čitava je radnja povezana s puno komičnih situacija. Ljudima se posebno svidjelo to što su u te komične situacije ugrađene pulske i istarske zgode. Ona je nakon premijere u Istarskom narodnom kazalištu išla na turneu po Istri. A predstava je kao stvorena za istarske place jer je napravljena na dijalektu.

Koji su Vam daljnji planovi? Na čemu trenutno radite?

Trenutno pripremamo foto-monografiju radova jednog od najpoznatijih, ne samo istarskih, nego i hrvatskih fotografa - Renca Kosinožića, koji je umro 2009. godine. Ta će monografija imati likovno-kritičarske i biografske tekstove, a mene su zadužili, budući da je tema Istra, da napišem jedan tekst slijedom tih fotografija o Istri. Monografiju prema izdavačka kuća Fabrika iz Pule.

BARBANSKI UGOSTITELJI

USKORO PREUREĐENJE I PROŠIRENJE PRSTENCA

Velike se stvari pripremaju kada je u pitanju oštarija Prstenac, koja u srcu Barbana radi još od 1986. godine. Kako nam kaže njegova vlasnica Suzana Žufić, trenutno se pripremaju papiri za proširenje koje bi moglo početi kroz godinu dana. Danas ova konoba može primiti 40 osoba, a u budućnosti će biti i dvostruko veća.



Suzana Žufić, Gostiona PRSTENAC, Barban

- Konačno smo riješili pitanje vlasništva u zgradbi i sada radimo idejne projekte. U svakom slučaju konoba će se značajno proširiti i želja mi je u centru Barbana urediti pravu starinsku istarsku konobu s ognjištem, tvrdi nam Žufić, koja je obiteljski posao preuzeila prije dvije godine od oca i majke. Želja njoj je iznad konobe urediti i sobe, kako bi Barban dobio i mini hotel. Ujedno htjela bi projekt financirati iz fonda Evropske unije, budući da se objekt nalazi u staroj zgradbi u centru mjesta. Tako će jedan od najstarijih oštarija na ovom području konačno zasjati u novom ruhu, a Barban će dobiti reprezentativnu konobu.

Inače, Žufić je iznimno zadovoljna ovogodišnjim poslovanjem, ali ne i sezonom. Kaže da je manji promet objekta kojeg ima u poznatoj uvali Blaz, koji radi u srcu sezone, točnije tijekom srpnja i kolovoza. Glavni razlog je manje gostiju.

- Gosti su nam većinom domaći i zadovoljni smo prometom u Barbanu. U našem objektu prvenstveno nudimo tradicionalna istarska jela, budući da smo oštarija i imamo takvu reputaciju. Sve se radi domaće, a pratimo i sezonske namirnice. Tako se kod nas mogu naručiti jela sa šparogama, zimi kapuzi i kobasicama, ali i sve iz mora te jela s roštiljem. Poznati smo i po domaćim fužima, njokima i pljukancima s divljači, domaćem pršutu i siru te ljubaznom osoblju, kaže nam Žufić.

KONOBA TERAN U NOVIM RUKAMA

Od početka ožujka, poznata konoba Teran u Manjadvorcima, dobila je nove mlade snage. Naime, ovaj je restoran i konoba u najam uzeo mladi ugostitelj Alen Kancelar, kojemu je želja ponovno ovo mjesto pretvoriti u okupljalište domaćih te dobro mjesto gdje se mogu probati domaći istarski specijaliteti. Inače, Kancelar već godinama vodi još dva beach bara u fažanskom kampu Bi Village.

- Ovaj sam objekt uzeo u najam na deset godina.



Alen Kancelar, Konoba TERAN, Manjadvorci

Ugostitelj sam po struci, a želio sam Barbanštini podariti ovačak dio ponude kojeg nema. A to je objekt istarske hrane. U Terenu nudimo strogo istarske specijaliste, dakle sve od istarskog pršuta, domaćeg sira, domaće rađenih ravijoli, pljukanci, njoki, fuži, salate, do šparoga i gljiva. Jelovnik nam prati sezonske namirnice i gledamo da nam bude uzak, ali kvalitetan, tvrdi nam ovaj mladi ugostitelj.

Kaže da su predsezonski mjeseci bili odlični, kada je u Terenu organizirao uz večere i živu glazbu, kao što to primjerice radi poznata konoba u Klarićima. Tvrdi da je to pun pogodak te da mu je želja na taj način ponovno pridobiti domaće goste u objekt koji u unutrašnjem prostoru može primiti i do 100 osoba te još 40-tak na terasi.

- Proljeće je bilo puno bolje od ljeta, a koji su razlozi ne bih znao. Lipanj je dosta podbacio, dok je srpanj u redu. Sada trenutno u restoran dolazi 70 posto turista, dok ostatak čine domaći gosti. Moja je ideja bila, kada sam preuzeimao ovaj restoran, da ću pridobiti one goste koji ljetuju na Barbanštini u kućama za odmor, budući da sezona ovdje traje dosta dugo, od kraja svibnja pa sve do sredine rujna. Odnosno, smatrao sam da turisti žele ovaj tip hrane, da ne jedu uvijek isto - pizzu i slična brza jela. Ali to se zasad nije tako pokazalo, priča nam ovaj ugostitelj.

Dodaje da će ipak isplativost poslovanja vidjeti tek za dvije godine kada će moći dati konačnu ocjenu je li ovaj njegov pothvat uspješan ili ne. Namjerava raditi cijele godine, osim od 15. siječnja do 15. veljače. Također, organizira velike proslave, poput krštenja i krizmi, a nakon sezone ima ugovorenou i organizaciju svadbe do 80 uzvanika.

OTVORENA KONOBA VORICHI U ORIHI

Ove je godine na Barbanštini konačno otvoren jedan novi ugostiteljski objekt, i to konoba. Nova konoba pod nazivom Vorichi počela je s radom prije nešto više od mjesec dana u selu Orihi, a za njegovo je otvaranje zaslужna Tamara Ljubić. „Konoba u brajdah“, kako je od milja naziva njena vlasnica, zapošljava dvoje ljudi i raspolaže sa 60 mesta. Sama konoba je mala i intimna, uređena s posebnom ljubavlju, gdje je svakom predmetu dan osobni štih.

- Svi dan pečemo kruh, radimo tagliatelle, fuže, njoke, pljukance. I za sve proizvode gledamo da su po mogućnosti iz okolice. Sve su namirnice domaće, koliko to danas zakon dozvoljava. Dakle, nudimo tipičnu domaću istarsku kuhinju, ali i



Tamara Ljubić (treća s lijeva), Konoba VORICHI, Orihi

biftek, T-bone steak, fiorentinu i još nekoliko jela kojih nekad nije bilo u domaćoj istarskoj kuhinji, priča nam Ljubić.

Na ideju o otvaranju konobe upravo u Orihima, ova je ekonomistica iz Pule došla jer voli kuhinju, a i otac joj potječe iz ovog barbanskog sela.

- Baba, tete, barbi i zrmani mi još uvijek žive u Orihi. Kako je u Orihima sve više i više turista, trenutno oko 150 turističkih kreveta, a volim biti u kuhinji, odlučila sam se za ovu investiciju. Htjela sam tim turistima ponuditi nešto drugačije od kuće za odmor, i to nešto autohtono. Imamo super hranu koju trebamo gurati i stalno gostima objašnjavati po čemu se razlikujemo od drugih, a ne im nuditi čevape, burek i pizza cut. Pa tako i zašto je naše maslinovo ulje drugačije od talijanskog i zašto postoje te razlike te zašto je cijena našeg vina takva kakva je i zašto ima takav okus. Cilj mi je da u konačnici budemo prepoznatljivi po kvaliteti i da gosti iz konobe izađu zadovoljni, smatra Ljubić.

Kaže da je vođenje konobe zahtjevan posao koji traži pažnju 24 sata na dan te da se radi o dugoročnoj investiciji koja se ne može isplatiti kroz jednu sezonu. A probijanje na tržištu nije jednostavno budući da u Istri ima jako puno konoba.

- Dobar glas daleko se čuje. Meni je uspjeh da mi se turisti u tjedan dana dva puta vrate. A želim i da mi dođu domaći gosti, jer oni ne gledaju koliko nešto košta, što će pojesti i popiti. Ako je izašao, onda je izašao. Turisti pak gledaju na cijene. A i sezona je dosta slabija od prošle, čujem od svih koji se bave turizmom. Ipak, meni bi bio cilj raditi duže od sezone, tvrdi nam vlasnica.

Želja njoj je izvan ljeta raditi barem vikendom i održavati razne tečajeve kuhanja te primati najavljenе grupe.

ŠAJINKA NEKAD TROŠILA 100 LITARA VINA DNEVNO

Tradicija je na njihovoj strani. Tako se slobodno može reći za nekad veoma popularnu konobu Šajinka u Šajinima, koja je bila popularno okupljalište domaćih gostiju, ali i mjesto gdje su rado dolazile grupe turista iz Pule, Medulin i drugih istarskih gradova. Ova je konoba za 120 ljudi otvorena još davne 1984. godine, a njezin vlasnik Ivan Borula sjeća se i kada su se dnevno znala potrošiti i do dva pršuta, 100 litara vina te čak karton konjaka. Danas je tako nešto teško zamisliti.

- Konobu smo otvorili 14. prosinca 1984., a 15. su počeli kapati prvi dinari. Bilo je jako teško otvoriti privatnu konobu u

to vrime. Svi su nas gledali preko nišana, budući da je tada bila društveni sistem. Ja sam to stja pod svaku cijenu, iako su me zezali s dozvolami. Sjećam se da su mi nabili komunalije kao da delan u Pješčanoj Uvali ili u centru grada, a bio sam među prvima koji je u Šajinima izgradio kuću nakon ča je selo bilo spaljeno u ratu, kada su i mnogi iz moje familije ubijeni, sjeća se ovaj ugostitelj davnih dana. Upravo je i to razlog zašto se odlučio privređivati u svoj selu.

Priča da je konoba nekad zapošljavala po sedam - osam ljudi. Nije bilo lako, budući da su imali samo vodu, i to ljeti uz redukciju. Ujedno cesta od Glavani do Šajini tada nije bila asfaltirana. A stolovi su se rezervirali preko lokalne radiostanice.

- Konoba je non-stop bila nakrgana, od kada smo doprli do kad smo zaprli. Svaki je ima šoldi. Tada smo počeli raditi domaću paštu - njoke, fuže, pasutice s raznim umacima. Onda ni bilo ni Klare ni Marije, koje danas proizvode paštu. I danas to delamo jer sijemo šenicu i iman svoju muku. Karijole i karijole te pašte se trošilo, posebno kada su bile veće fešte poput Nove godine, Osmog marta, Prvog maja. Tako Bože se tornalo, priča nam ovaj ugostitelj. Kod njega su dolazili i političari i s vrha vlasti u tadašnjoj Jugoslaviji te direktori raznih poduzeća.

Ni danas Borula nije nezadovoljan, iako kaže da to nije nijesna onome što je nekad bilo.

Domaćih gostiju je danas slabo, a turisti kada dođu onda se vraćaju. Lipanj nam je bio dobar, ali ne znam kako će proći sezona. Imam osjećaj po ljudima koji dolaze u seoske apartmane, da ih nema i da donesu sve od doma jer više nema carine. I danas nudimo tradicionalnu istarsku kuhinju te smo otvoreni svaki dan, priča nam Borula. Konobu vodi uz pomoć svoje supruge Dine i sina Marjana. Ujedno bavi se vinogradarstvom i vinarstvom, maslinarstvom, uzgaja povrće i drži koze. Sve domaće namirnice koristi u kuhinji svoje konobe.



Ivan Borula, Konoba ŠAINKA, Šajini

Borula je inače stari kov ugostitelja, koji je prošao nekadašnju ugostiteljsku školu te sezonski rad u tek otvorenim objektima Arenaturista u Medulinu kao konobar.

- Nekada je ugostiteljska škola bila kao univerzitet. Jako se puno tega tribalo znati u struci, ali i jezik i matematiku. Početkom jugoslavenskog turizma u Puli započeo sam raditi u restoranu Zagreb Scaletta, koji je bio tada najpoznatiji restoran u gradu. Poslije sam počeo raditi na Verudeli, a potom na Medulinskoi rivijeri, i to u Summer Clubu te kampu Kažela. Delalo se od jutra do sutra, ali nam nije bilo žao. Nije se gledalo ni slobodne dane ni prekovremeno, priča nam Borula. U zimskim je mjesecima radio u Švicarskoj.

BARBANSKI ZETI: SLAVKO CELIJA iz Dobrani, rođen u Divšići, istarski kantadur, roženičar i šaljivdžija

NAJDRAŽE ZAKANTAN POD ROŽENICU

Samo na spomen istarske kante mnogi će se sjetiti popularnog Slavka Celije, vrsnog kantadura i roženičara, šaljivdžije i velikog vjernika iz Dobrani. Slavko je najpoznatiji po nastupima s prijateljom Tonom Vitasovićem iz Orbanići i njegovim sinom Alenom Vitasovićem, posebice nakon nastupa na glazbenom festivalu u Neumu, prije mnogo godina, kada su izveli popularnu pjesmu Barba Grgo. Inače, rođen je u Divšići, a od malih je nogu počeo pjevati, što mu je bila zacrtana sudbina budući da dolazi iz pjevačke obitelji. Naime, otac Božo bio je vrsni kantadur i svirač, a za njim ne zaostaje ni njegovih osmoro braće i sestara. Sve je to zabilježeno i u poznatoj fonoteci Radija Pule.

Od kuda ljubav prema narodnoj kanti i svirci?

- Počeja san katanti s 14-15 lit z ocen. Oni put se kantevalo manje-više u svakoj hiži u selu, i to kada se trgalio, želo, kada je bija Božić, Novo lito. Kantalo se na sve kraje. U oštariji se kantalo od večera skoro do jutra. I mi doma smo isto kantevali. Nas je bilo devet braće i sestara. Kada bi brati bili došli iz Pule, svi bi kantali. Tac je svirija roženicu. I on je kako i ja svirija po pirima i samljima. To je bila takova tradicija. Tako san i ja jako mlad počeja z ocon kantevati i sviriti. Roženicu san se navadija sviriti sam od sebe. Svi smo u familiji pjevali, ali nismo svi zadovoljavali kriterije oca. Tac nas je zajno rasporedija. Zajno je rekla da se nanke ne moramo mučiti ako nan ništo ne gre. Bi rekla - ti nisi za kantati. Domišljana se da bimo svi bili stali poli ognjišta i kantali i svaki bi bija jedanput zasvirija. Ja san mu najviše bija na mod, zato jer su brati ki su znali kantati bili pošli u emigraciju u Švedsku. Ja san usta oču delati društvo. Svaku nedilju bi bija napiska roženicu i bi počeja sviriti. I san se mora poj dignuti i š njin zakantati, a pokle bi me bija puštija poći kamo god ču. I muški tada od 15 lit ni smija nikamo poći, a kamoli ženska. A meni kako mladen dečku je bilo drago poj viti po samlji da vidin kako ljudi kantaju. Domišljana se kada me je tac pr-

vi put puštija vanka i kada mi je rekla neka gren kamo me moje zdrave noge i zdrav razum nosi. I onda san drito iz Divšići poša u Loboriku kadi je bila Fijorova. I tamo san cilu noć sluša kako su ljudi kantali iz svih kraji. To su bile velike fešte kakovih više ni.

Bili ste i član folklornog društva Mate Balota iz Pule.

- San. Pensan da nikad više neće biti kompletnejega društva u Istri od

- Unuka Matea Burić je zainteresirana. Matea pleše u rakljansken KUD-u, a prije je plesala u KUD-u Barban. Šči Natalija je kantala s namon u studiju. Cilu osnovnu školu je hodila u folklor. Međutim, moju sestru Anu u kanti je teško gambjati. Ona i brat Blaž kada bi kantali, nidan nanke ni maka z nožnin palcen. Ali pokle smo svi pošli na svoj kraj i sigurno više nikad neće biti kako ča je onda bilo.

Koliki je danas interes za istarsku glazbenu tradiciju?

- Nidan više ne kanta istrijanski. A meni je baš najdraže zakantati pod roženicu. Tako san vajk z ocon zakanta. Istarski melos neće izumrijeti dok ima istarskega čovika, ali da vidin da ima pomaka, nima. Svi svire, ali drugo ne. Na Labinštini ima pomlatka. Nikad je to bila tradicija u oštariji. Kantali bimo i svirili, a ljudi bi nan bili plaćali po osan – deset bukalet vina. Svaki ki je doša, bi stavila po litru vina na banak, ča su ljudi uživali u temu kako se kanta. Danas ti nidan ne bi platila ni dec vina. To je počelo opadati. Više ni ljubitelji istarske pjesme.

Nastupali ste i po inozemstvu?

- San. Najinteresantnije mi je bilo u Ameriki kada smo bili poli naših iseljenika. Tada nas je bija pozva klub Istrana i klub Labinjani. Tamo san bija 16 dan i 16 noći san kanteva, vajk na drugoj fešti. A bija san u Njemačkoj, Austriji, Mađarskoj.

Koliko je danas popularno imati svirača roženice na pirima?

- Onda san počeja sviriti roženicu po piri s 23 lita. Puno san kumpanjoni gambja. Više nanke ne znan na koliko san piri nastupa. Vjerujen da je bilo njih priko 400. Znan da san nikada svirija svaku subotu. I po lito dan unaprid smo bili rasprodani. Svirija san i na manifestacijah Istarska ognjišta po cijeloj Istri, ka je promovirala istarsku kulturu. Po cijeloj Istri smo hodili, i tako 10 lit.

tega. Ten folkloru san se priključija 1970. lita. Mario Sandrić nas je bija organizira. Svi su tada bili u ten društvu. Tada je san je bilo jeno 20-30. I vojna lica su tada davali dicu u folklor kako ne bi pošli u kafane, ali to nisu bili ljubitelji istarskega melosa. Ali kada su učinili srednju školu, nikad nisu zakantali, iako su imali dobrega učitelja - barba Bepu Jelčića. To ti je u genima. U ten društvu san bija jeno trideset lit.

Koliko danas nastupate?

- Zovu me na svaku smotru istarske pjesme, ali ne baciljan svakamo poći. Jedino nastupan z Veselima Roverci u Klarići.

Je li netko od Vaše djece i unuka naslijedio ljubav prema istarskoj pjesmi i folkloru?



TRKA NA PRSTENAC: SAMUEL ŠTOKOVIĆ iz Svetog Petra u Šumi, 36 godina, slavodobitnik prošlogodišnje 37. Trke na prstenac

SIST ĆU NA KONJA I UŽIVAT

Bez stresa i očekivanja da će obraniti titulu prošlogodišnjeg slavodobitnika, Samuel Štoković iz Svetog Petra u Šumi priprema se za ovogodišnju Trku na prstenac. Od samog početka svaki vikend trenira s ostalim konjanicima na Gradišću, budući da ove godine prema novim pravilima i slavodobitnik mora u kvalifikacije, te ne ulazi direktno, kao dosad, u glavno natjecanje.

- Opako se pripreman i treniran svaki vikend. Nema druge. Bez stresa san i ne bojim se tega da neću uspjeti obraniti titulu. Neman očekivanja, jedino želin dobro odjahati. Ako bude sriće, bit će, ako ne ništa, kaže nam Štoković koji će i ove godine jahati na svom pobjedničkom konju Šunda Bunda, koji mu je lani, nakon 12 godina natjecanja, donio sreću.

Kaže da njemu jahanje, kao možda nekim drugim natjecateljima ne predstavlja problem, budući da je na konju svaki dan, jer ima štalu i bavi se preponskim jahanjem. Na Gradišću najviše trenira gađanje u prstenac.

- Ipak, na kraju odlučuje onaj gori, trenutak slabosti i srića, ako ćeš



pogoditi prstenac ili ne. Po meni je na Trci najbitnija kondicija jahača i viteško nadmetanje, skroman je Štoković, koji ove godine ne izdvaja favorita koji bi mogao odnijeti slavodobitničku titulu. Za sebe kaže da mu nije namjera obra-

niti pobjedničko postolje.

- Favorita nema jako puno. Treba jednostavno puno trenirati, kako bi svi dobro jahali. A za pobjedu jako veliku ulogu igra jahanje i vladanje konjem. Želja bin da pobijedi niki ki dosada još ni. Ja se lani nisan nada da će pobijedit i da će me ta srića zadesit. Zato ni ovo leto ne očekujen niš. Ne znan da li san dobar ili loš. Jednostavno ću sist na konja i uživat, najavljuje Štoković.

Inače, tridesetšestogodišnji Štoković jedan je od trojice konjanika Trke na prstenac koji ne živi na Barbanštini, ali mu je svake godine čast se natjecati na Trci. Konjima se bavi već 17 godina, a u Trku ga je povukao Gvido Babić još 2000. godine. Prošle godine osvojio je slavodobitničku titulu sa šest puntu i dvi sride, a za pobjedu se nadmetao s Petrom Benčićem i Goranom Špadom.

Ovaj mladi jahač u Svetom Petru u Šumi ima svoju štalu, gdje drži trenutno tridesetak konja, ima konjički klub Hipos te već godinama organizira turnir preponskog jahanja u tom mjestu. Također, i sam se bavi preponskim i dresurnim jahanjem amaterski od 2006. godine, a i ove se godine natjecao na brojnim turnirima.

PROGRAM 38. TRKE NA PRSTENAC



Petak, 16. kolovoza 2013.

- 20:30 – podizanje zastave "Trka na prstenac"
- 21:00 – predstavljanje skulptura 2. kiparske kolonije u drvu COK

21:15 – izložba slika i keramike Divne Kontošić

21:30 – izložba fotografija Medine Rešić

22:00 – turnir u briškuli i trešeti
- zabava na Placi

Subota, 17. kolovoza 2013.

- 10:00 – Robotrka na prstenac (natjecanje učenika osnovnih škola)
- 13:00 – turnir u pljočkanju
- 17:00 – nogometni turnir - igralište Barban
- 17:00 – "TRKA ZA VITICU"

21:00 – plesna zabava na Placi,
gošća večeri: MAJA ŠUPUT

Nedjelja, 18. kolovoza 2013.

- 10:00 – sportski program za najmlađe
- 16:00 – promenadni koncert limene glazbe i mažoretkinja
- 17:00 – "TRKA NA PRSTENAC"
- 20:00 – KUD Barban i gosti
- 21:00 – plesna zabava na Placi
gost večeri: JASMIN STAVROS
- 24:00 – Vatromet

TRKA NA PRSTENAC: MILIO GRABROVIĆ, vođa konjanika Trke na prstenac

NIKAD TOLIKO PRIJAVLJENIH – SVE SMO JAČI I BOLJI

Nikad više prijavljenih konjanika nego ove godine, saznajemo od vođe konjanika Trke na prstenac Milija Grabrovića, koja se i ove godine na barbanskem Gradišču održava trećeg vikenda u kolovozu. Naime, upravo se ove godine na Trku prijavilo čak 22 natjecatelja koji će kroz deset obaveznih treninga pokazati što znaju i umiju.

Neki su među njima već pravi veterani, poput uvijek veselog Brune Kožljana, koji svake godine jedva čeka podizanje zastave Trke na barbanskoj Placi, ali ima tu i mladih debitantata koji su tek napunili 18 godina, poput mladog Matea Rojnića iz Bateli. Svoje su prijave na vrijeme uručili: Goran Špada, Silvio Učkar, lanjski debitant Sanjin Pliško, Mario Učkar, Andrej Kancelar, Toni Uravić, Bruno Kožlan, Kristijan Kancelar, Milio Grabrović, Luka Kancelar, Gordan Galant, Maksimilijan Rojnić, Petar Benčić, prošlogodišnji slavodobitnik Samuel Štoković, Nandi Radola, Antonio Vale, Alekса Vale, Željko Radola, te debitanti Marko Cvitić, Mateo Rojnić, Renco Kolić i Stefano



Benazić.

- Sve smo jači i bolji. U zadnjih par lit smo se pomladili. Konjanici su vidili da sve gre to kako triba i zato imamo toliko prijava, komentirao je Grabrović velik broj prijavljenih konjanika, od kojih će 16 najboljih biti izabrano za natjecanje na ovogodišnjoj

38.Trci na prstenac.

- Prvi trening nam je bio 13. srpnja, a treniralo se u subotu u 18.30 sati te u nedjelju u 7.30 sati ujutro, kako bi konjanici imali više slobodnog vrimena za vikend. Kvalifikacije će biti 6. kolovoza, kada će se točno odrediti koji će jahači teći na Trci. Kroz tih sedam treninga vidilo se kako ki jaše, jer se znalo desiti da neki od konjanika dobro jaše, ali mu je loš konj. Zato nema razloga da ispadne. Nakon tega imali smo još pet treninga kada se trenirala postava za Trku, objašnjava nam Grabrović. Veli da su konjanici mogli izostati tek dva treninga, što prije nije bio slučaj. Time su nagrađeni svi oni koji naporanu i strpljivo rade te se disciplinirano i marljivo pripremaju za trku.

Također, jahači ove godine dobivaju novu opremu, i to hlače i čizme. Ni konji se pritom neće zaobići. Ljubimci publice i jahača dobit će nove ukrase. Sredstva za opremu konja i konjanika, visine 50 tisuća kuna, dobila je barbarska Turistička zajednica od Hrvatske turističke zajednice. Novost je i novi podizač prstanca koji će zamijeniti legendarnog Ervina Špadu. Na njegovo mjesto dolazi Šajinac i nekadašnji natjecatelj te slavodobitnik Trke na prstenac Darko Kolić. Također, mijenja se i vođa kopljonoša. Tu je funkciju dosad obavljao Alvijan Vale, a njegov nasljednik još nije odabran.

Milio Grabrović, kao jedan od ozbiljnijih i iskusnijih natjecatelja, od ovogodišnje Trke očekuje sve najbolje.

- Očekujem da ću pobijediti. To je tako svake godine, ne triba ni pitati, kroz smijeh kratko nam kaže vođa konjanika. A za tu će se titulu ipak morati iskazati među 16 pažljivo i odgovorno odabralih ovogodišnjih natjecatelja.

POPIS KONJANIKA ZA 38. TRKU NA PRSTENAC

1. MILIO GRABROVIĆ
– vođa konjanika
2. SAMUEL ŠTOKOVIĆ
– prošlogodišnji slavodobitnik
3. GORAN ŠPADA
4. SILVIO UČKAR
5. MARIO UČKAR
6. PETAR BENČIĆ
7. GORDAN GALANT
8. ŽELJKO RADOLA
9. NANDI RADOLA
10. KRISTIJAN KANCELAR
11. ALEKSA VALE
12. LUKA KANCELAR
13. TONI URAVIĆ

14. SANJIN PLIŠKO
 15. MATTEO ROJNIĆ – debitant
- Odlučuje se u subotu, 10.08.2013.
16. ANDREJ KANCELAR
 17. MARKO CVITIĆ

Nisu se kvalificirali

18. RENCO KOLIĆ
19. STEFANO BENAZIĆ
20. BRUNO KOŽLAN
21. MAKSIMILIJAN ROJNIĆ
– odustao
22. ANTONIO VALE
- odustao

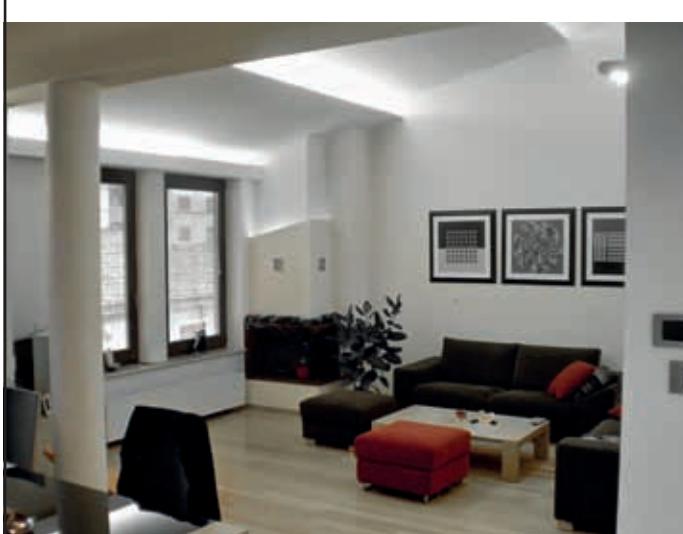




 **UVESCO**
ZAVRŠNI RADOVI U GRADITELJSTVU

UVESCO d.o.o. Barban 81, 52207 Barban

T./F. 052 567 399, Gsm. 098 173 6060
E-mail: info@uvesco.hr www.uvesco.hr



KVARANTA d.o.o.

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA



 **Perkins®**

BARBAN, Melnica 13a tel.: 052/567 421, www.kvaranta.hr



TRKA NA PRSTENAC: KANDIDATI ZA DEBITANTE I STAŽISTI 38. Trke na prstenac

NOVE SNAGE TRKE NA PRSTENAC

**MARIJAN GOLDIN - stažist iz Muntića, 30 godina,
keramičar**

U TRKU SAN ZALJUBLJEN OD DJETINJSTVA

Marijan Goldin uvijek je razmišljao o tome kako bi bilo lijepo natjecati se na Trci na prstenac. Ljubav prema toj tradiciji gađi još iz svog djetinjstva kada bi dolazio u Barban kod svoje rodbine. Naime, iako živi u Muntiću, Marjan je uvijek u Barbanu budući da mu je majka Barbanka iz obitelji Iveta. Zato se konačno ove godine odlučio priključiti Trci te odrađuje svoj staž.

- Kao mali vajk san tu dolazila i gleda Trku na prstenac. Tada san se zaljubljava u konje, pa san odlučija kupiti svoga. Tako da konja iman već 12 lit. Vajk da će se priključiti Trci, ali nikako nis riva zbog raznih drugih obaveza. I, evo, sada san se konačno za to odlučija. Djelomično me na to nagovorila i Antonio Vale, ki je lani debitira. On trenira kod nas u Konjičken klubu Muntić. I tako je sve krenulo, priča nam Goldin koji smatra da nikad nije kasno priključiti se Trci, pa makar to bilo i sa trideset godina.

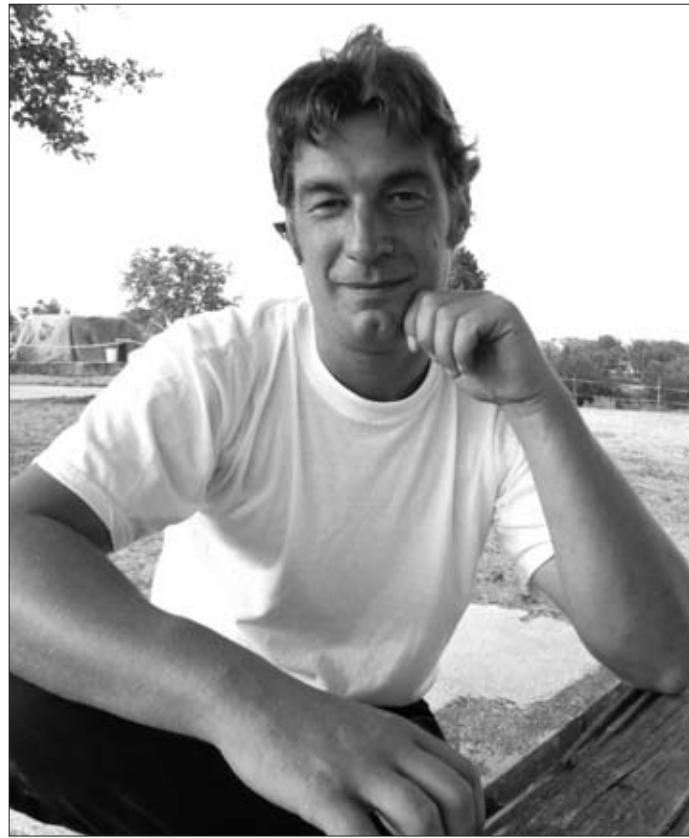
A Goldin je bez obzira na Trku svaki dan posvećen konjima. Upravo iz tog je razloga ove godine osnovao Konjički klub Muntić koji prvenstveno služi za okupljanje ljubitelja konja i jahanja, a manje za sportska nadmetanja. Trenutno okuplja tridesetak članova s područja Općine Ližnjan, ali i šire. Ima i Barbanaca koji rado dođu na jahanje u njegov klub. Goldin ima četiri konja koje prvenstveno drži u uzgoju, a u zadnje vrijeme njegovi ljubimci također sudjeluju u preponskom jahanju. Na njima se natječe Kosjenka Mikuličić. Također, u Muntiću vodi i školu jahanja.

- Osobno se ne bavin sportom, nego jašen samo rekreaciono. A počeo san jahati z 18 lit. I to sve zbog Trke na prstenac, pohvalio se Goldin.

Iako bi rado već ove se godine natjecao na Trci, zna da najprije mora usvojiti sva znanja o nadmetanju kao stažist. Stoga ove godine pomaže u štali, promatra treninge i upija sve vještine koje će mu trebati kada se jednog dana aktivno priključi Trci kao natjecatelj.

- Kao stažist niman obvezu dolaziti na treninge poput konjanika, ali je bolje za mene da čim više treniran. Još nisan bija na Gradišću, tako da još nisan pokuša gađati prstenac, ali vjerujem da će brzo, priča nam Goldin. Nada se da će se već sljedeće godine i on okušati u gađanju prstence na centralnoj manifestaciji, o čemu mašta već od ranog djetinjstva.

MARKO CVITIĆ – debitant iz Sutivanca, građevinar, 30 godina

PRIVLAČI ME DRAŽ NATJECANJA

Ove godine svoje znanje i vještinu na Gradišću pokazat će tridesetogodišnji debitant Marko Cvitić iz Sutivanca koji već dvije godine stažira i priprema se za natjecanje. Ako prođe kvalifikacije, bit će to prvi Sutivančan koji će se ikad u dugoj povijesti Trke nadmetati u osvajanju prstanca. Skroman i od malo riječi, Marko svu svoju ljubav poklanja upravo konjima.

- Već sedan let iman svoje konje i iz tega razloga odlučja san se priključit Trci. U ovoj manifestaciji privlači me i ta draž natjecanja, objašnjava Marko svoje razloge za ovogodišnju prijavu.

- Zadovoljan san jako s dosadašnjim treninzima i nadan se dobrom rezultatu. Nadam se da će pasati kvalifikacije i nadan se da će pobijediti na Trci za viticu, kaže nam Cvitić koji jaše na trakeneru Helea. Inače, kao svog favorita ističe Nandija Radolu koji se prema njegovom mišljenju ove godine natječe na najboljem konju - Hugo.

Konji su Cvitiću najprije bili samo ljubav i hobi, da bi danas prerasli u nešto puno više. Danas, naime, ovogodišnji debitant iz Sutivanca ima pravi mali ranč. Također, radi na otvaranju konjičkog kluba. U tome su mu se priključili i drugi vlasnici konja iz okolice Sutivanca kojih iz godine u godinu ima sve više.

Klub će se zvati Mila po mojoj babi Milki. Tako se zove i moj ranč. Njega san dopra od mala, iako iman već šest - sedan let. Nudin ništo slično kao poznati Ranch barba Tone u Manjadvorcima, ali je to sve puno manje. Dakle, okupljamo ljubitelje konja, a dojdut nan i stranci koji bi na godišnjem odmoru stili jahat, zaključuje Cvitić.

MATEO ROJNIĆ – debitant iz Bateli kod Želiski, 18 godina, završio srednju školu za elektrotehničara

IMAN TREMU PRED PRVI NASTUP



Mlade snage počele su jurišati na Trku na prstenac, a definitivno ih predvodi 18-godišnji Mateo Rojnić iz Bateli kraj Želiski, najmlađi ovogodišnji natjecatelj-debitant koji je tek završio srednju školu. Već se dvije godine priprema kao stažist za ovogodišnju Trku, a prije toga niz je godina bio kopljonoša višestrukog slavodobitniku Trke Barbancu

Mariju Učkaru od koga je puno naučio. Jahati je pak naučio u hrbočkom konjičkom klubu Capall kod Željka Radole prije pet godina.

- Kopljonoša san posta jer me Mario pita ako bin to stija, budući da smo se poznali. Kao kopljonoša san se zaljublja u Trku i odlučja se natjecati. U ova dva lita stažiranja puno san tega naučija, posebice ča se tiče rada s konjima, priča nam Mateo.

Zadovoljan je dosadašnjim treninzima, a on je svog konja u barbansku štalu doveo i dva tjedna prije nego su počeli službeni trenini.

- I prije treninga san dolazija i dela z konjom kako bi bili spremni. A sada je konj svaki trening sve bolji i bolji. Naime, iman konja Beauty Petra Benčića koji će se prvi put natjecati na Trki pa je potribno ništo više delat š njin. Odabra ga je Mario kojeg smatra svojin mentorom. Svog konja nisam uzeo budući da je još premlad za natjecanje, priča nam najmlađi debitant.

Trku smatra svojim velikim iskustvom gdje može jačko puno toga saznati o jahanju. Ujedno voli druženja koja sa sobom nosi priprema za centralni događaj, što prije kao koljonoša nije mogao iskusiti.

- Vjerljivo ču, ako me izaberu u kvalifikacijama, imati tremu kada se buden natječa i kada me budu prvi put prozvali. Ali svi imaju tremu. Niki reču da nimaju, ali mislin da ti ni svejeno kada te prozovu i kada te gleda pet miljari ljudi, kaže najmlađi ovogodišnji natjecatelj.

Skromno dodaje da od svog debitantskog nastupa ne očekuje puno.

- Tu ima puno boljih jahači koji se tu natječu već dosta lit. Mislin da oni moru pokazati puno više nego ja, skroman je Mateo. Ipak, dosadašnja je povijest Trke pokazala da je nekima debitantski nastup donio puno više od samog iskustva.

STEFANO BENAZIĆ – debitant iz Juraši kraj Pazina, 19 godina, automehaničar

U KONJIMA SE TREBA IZGUŠTIRATI

Mladi Pazinjan Stefano Benazić, koji ove godine debitira, Trku je toliko zavolio gledajući je kroz godine da joj se odlučio priključiti. Iako ga uz Trku poput nekih Barbanaca ne veže obiteljska tradicija, toliko ju je zavolio da je smatra i svojom manifestacijom. A priključio joj se prvenstveno iz ljubavi prema konjima.

- Na barbansku sam Trku na prstenac dolazio godinama, jer i sam imam konje. Jednostavno sam se odlučio priključiti, iako u Trci nisam poznavao ama baš nikoga. Prijavio sam se za staž i evo odradio dvije godine. Bilo mi je žao da mi konji stoje u štali neiskorišteni i ljeti i zimi. Oni moraju poslužiti za jahanje i da se u njima izguštiraš. Zato sam se i odlučio aktivirati, priča nam ovaj debitant.

A u svojoj štali drži dva konja, iako se s niti jednim od njih ove godine neće natjecati. Odlučio se za konja pod imenom Star u vlasništvu njegova prijatelja.

- Staž mi je utoliko pomogao, jer sam video kako sve funkcioniра. Bio sam ujedno kopljonoša te pomagao u štali. Ove godine se aktivno pripremam i treniram. Ipak, ne očekujem puno, jer mi je to prva godina, a i vanjski sam.



Vjerujem da će ipak prednost imati domaći dečki. I konj je prvi put na stazi, tako da ćemo vidjeti. Zasad sam zadowoljan treninzima i svojim dosadašnjim pogocima u prstenac, što također treniramo, priča nam Stefano o svojim očekivanjima.

Inače, u slobodno se vrijeme mladi Pazinjan bavi konjičkim sportom. Dvije se godine natjecao u daljinskom jahanju ili takozvanom enduranceu u Croatia Cupu te na istarskim natjecanjima, gdje je dobro kotirao. Ove godine je odlučio pauzirati zbog obveza. Međutim, počeo se baviti i preponskim jahanjem, koje mu je zaokupilo interes. Zasad samo trenira, a u budućnosti se namjerava tim sportom aktivnije baviti.

RENCO KOLIĆ – debitant iz Šajini, 33 godine, vozač

OBITELJSKA ME TRADICIJA POVUKLA U TRKU

Obiteljska je tradicija na njegovoj strani. To se slobodno može reći za Šajinca Renco Kolića koji ove godine debitira na Trci. Naime, Rencov otac Darko niz se godina natjecao i jednom odnio slavodobitničku titulu, a tradiciju je kasnije nastavio i njegov brat Kristijan koji je svojedobno bio nagrađen za najviteškije držanje.

- Nisan se za to odlučja tek tako. U Trci san već 17 lit. I ocu i bratu san bija kopljonoša i onda san i ja odlučija nastaviti tim putem. Obiteljska me tradicija natirala na to, kaže ovaj nekadašnji kopljonoša. Dodaje da mu je prije natjecanje izgledalo puno jednostavnije nego sada kada se i sam mora okušati u gađanju prstanca.

- Ni baš jednostavno. Pensa san da je to lako, da će se to odraditi kako triba. Ali triba puno muke i truda. Puno triba delati z konjen. Ni to „Sada ču sisti na konja i poj ču na Gradiće“. Sam san si zibra konja, a tata je svaki dan uz mene. Pomore mi u svemu i daje mi savjete. Najteže je štocati u prstenac. Svaki more pasati stazu u galopu. Zaditi prstenac po meni je samo sriča. Zasad mi to slabo gre. Vidiš ga tek kad dođeš spod njega, pa ga fulaš i rabijan si sam na sebe, priča nam Renco o svojim treninzima.

Ako bude prošao kvalifikacije, čemu se nada, jedva čeka da nastupa pred tisućama ljudi. lako, treme neće nedostajati.

- Ako Bog da, pasati ču ovo lito. Ko ne drugo ili treće. Lako je trenirati i pasati sve te trenige, ali triba doj tamu na stazu kada te gleda deset miljari ljudi. Sada kapin kako je to i zašto moj tac, kada se natjeca, noćima ni spa. Svi te gledaju, viču, navijaju, a kada fulaš, padne ti moral, govori nam ovaj debitant. Kaže da posebnih očekivanja nema.

- Volija bih pasati kvalifikacije, ali prvo mi je lito. Ima puno boljih jahača od mene. Još triban poraditi na sebi i više delati s konjen po zimi, kaže. Inače, jahati je naučio dok je još s ocem davnih dana išao na brojne treninge u Horse centar u Loboriku te Poreč. Međutim, nikad nije prošao školu jahanja. Sada ga svim vještinama poučava otac, i to na konju Rina Marka Radole iz Hrboki, kojeg je Renco izabrao za ovogodišnju Trku.

SLAVODOBITNICI TRKE NA PRSTENAC u razdoblju 1976.-2012. (37 Trka na prstenac)

1976. – Vazmoslav Vale	1995. – Josip Kožljan
1977. – Mario Kožljan	1996. – Miro Grgorović
1978. – Vazmoslav Vale	1997. – Gvido Babić
1979. – Vazmoslav Vale	1998. – Maksimilijan Rojnić
1980. – Rikardo Ciceran	1999. – Mario Učkar
1981. – Mario Kožljan	2000. – Miro Grgorović
1982. – Ervino Špada	2001. – Mario Učkar
1983. – Zdravko Prhat	2002. – Maksimilijan Rojnić
1984. – Aldo Kožljan	2003. – Silvio Učkar
1985. – Aldo Kožljan	2004. – Danijel Učkar
1986. – Vazmoslav Vale	2005. – Mario Učkar
1987. – Bruno Kožljan	2006. – Danijel Učkar
1988. – Darko Kolić	2007. – Aleksa Vale
1989. – Bruno Kožljan	2008. – Kristijan Kancelar
1990. – Zdravko Prhat	2009. – Toni Uravić
1991. – Rade Buić	2010. – Aleksa Vale
1992. – Maksimilijan Rojnić	2011. – Goran Špada
1993. – Zdravko Prhat	2012. – Samuel Štoković
1994. – Miro Grgorović	

Višestruki slavodobitnici Trke na prstenac u razdoblju 1976.-2012.

Četverostruki slavodobitnik

Vazmoslav Vale (pok.) – 1976., 1978., 1979., 1986.

Trostruki slavodobitnici

Zdravko Prhat (pok.) – 1983., 1990., 1993.

Maksimilijan Rojnić – 1992., 1998., 2002.

Miro Grgorović – 1994., 1996., 2000.

Mario Učkar – 1999., 2001., 2005.

Dvostruki slavodobitnik

Aleksa Vale – 2007., 2010.

Mario Kožljan – 1977., 1981.

Aldo Kožljan – 1984. 1985.

Bruno Kožljan – 1987., 1989.

Danijel Učkar – 2004., 2006.

Slavodobitnici

Rikardo Ciceran – 1980.

Ervino Špada - 1982.

Darko Kolić - 1988.

Rade Buić (pok.) - 1991.

Josip Kožljan (pok.) - 1995.

Gvido Babić - 1997.

Silvio Učkar - 2003.

Kristijan Kancelar - 2008.

Toni Uravić - 2009.

Goran Špada - 2011.

Samuel Štoković – 2012.



SLAVODOBITNICI TRKE ZA VITICU I TRKE NA PRSTENAC

Slavodobitnici TRKE ZA VITICU

u razdoblju 1996.-2012. (17 Trka za viticu)

- 1996. – Miro Grgorović
- 1997. – Bruno Kožljan
- 1998. – Darko Kolić
- 1999. – Gvido Babić
- 2000. – Miro Grgorović
- 2001. – Miro Grgorović
- 2002. – Maksimilijan Rojnić
- 2003. – Petar Benčić
- 2004. – Maksimilijan Rojnić
- 2005. – Mauricio Učkar
- 2006. – Gordan Galant
- 2007. – Bruno Kožljan
- 2008. – Petar Benčić
- 2009. – Milio Grabrović
- 2010. – Maksimilijan Rojnić
- 2011. – Silvio Učkar
- 2012. – Toni Uravić



Višestruki slavodobitnici Trke na prstenac u razdoblju 1976.-2011.

Trostruki slavodobitnici

- Miro Grgorović – 1996., 2000., 2001.
- Maksimilijan Rojnić – 2002., 2004., 2010

Dvostruki slavodobitnici

- Bruno Kožljan – 1997., 2007.
- Petar Benčić – 2003., 2008.

Slavodobitnici

- Darko Kolić - 1998.
- Gvido Babić - 1999.
- Mauricio Učkar – 2005.
- Gordan Galant – 2006.
- Milio Grabrović – 2009.
- Silvio Učkar – 2011.
- Toni Uravić – 2012..

Slavodobitnici Trke za viticu i Trke na prstenac u razdoblju 1996.-2012.

- 1996. 21. Trka na prstenac: MIRO GRGOROVIĆ
1. Trka za viticu: Miro Grgorović
- 1997. 22. Trka na prstenac: GVIDO BABIĆ
2. Trka za viticu: Bruno Kožljan
- 1998. 23. Trka na prstenac: MAKSIMILIJAN ROJNJIĆ
3. Trka za viticu: Darko Kolić
- 1999. 24. Trka na prstenac: MARIO UČKAR
4. Trka za viticu: Gvido Babić
- 2000. 25. Trka na prstenac: MIRO GRGOROVIĆ
5. Trka za viticu: Miro Grgorović

- 2001. 26. Trka na prstenac: MARIO UČKAR
6. Trka za viticu: Miro Grgorović
- 2002. 27. Trka na prstenac: MAKSIMILIJAN ROJNJIĆ
7. Trka za viticu: Maksimilijan Rojnić
- 2003. 28. Trka na prstenac: SILVIO UČKAR
8. Trka za viticu: Petar Benčić
- 2004. 29. Trka na prstenac: DANIJEL UČKAR
9. Trka za viticu: Maksimilijan Rojnić
- 2005. 30. Trka na prstenac: MARIO UČKAR
10. Trka za viticu: Mauricio Učkar
- 2006. 31. Trka na prstenac: DANIJEL UČKAR
11. Trka za viticu: Gordan Galant
- 2007. 32. Trka na prstenac: ALEKSA VALE
12. Trka za viticu: Bruno Kožljan
- 2008. 33. Trka na prstenac: KRISTIJAN KANCELAR
13. Trka za viticu: Petar Benčić
- 2009. 34. Trka na prstenac: TONI URAVIĆ
14. Trka za viticu: Milio Grabrović
- 2010. 35. Trka na prstenac: ALEKSA VALE
15. Trka za viticu: Maksimilijan Rojnić
- 2011. 36. Trka na prstenac: GORAN ŠPADA
16. Trka za viticu: Silvio Učkar
- 2012. 37. Trka na prstenac: SAMUEL ŠTOKOVIĆ
17. Trka za viticu: Toni Uravić



TRKA NA PRSTENAC: Nova inačica, nakon Mototrke i Morske trke na prstenac

ROBOTRKA NA PRSTENAC

Pored Mototrke na prstenac u Orihima, koja je ove godine održana po 13. put, te Morske trke na prstenac, koja je održana po treći put na Blazu, u sklopu 4. Regate Barbanske rivijere, stvorena je još jedna inačica popularne Trke na prstenac. Riječ je o Robotrci na prstenac, koja je posebno popularna među mladima.

Radi se o natjecanju za učenike osnovnih škola, osnovano s ciljem popularizacije robotike, koje se ove godine po drugi put održalo u osnovnoj školi Čavle krajem lipnja. Ovim natjecanjem želi se popularizirati robotika i tehnička kultura, što uključuje druženje učenika, učenje, razvijanje vještina i nezaobilaznu suradnju, kako učenika tako i njihovih učitelja. Na natjecanju su sudjelovali učenici OŠ Jure Filipovića Barban, OŠ Petra Studenca Kanfanar, OŠ Vladimira Nazora Vrsar, OŠ Vladimira Nazora Pazin (matična škola i područne škole Trviž i Lupoglavl), OŠ Zamet Rijeka, OŠ Vladimira Gortana Rijeka, OŠ Čavle-Čavle te OŠ Fran Krsto Frankopan Krk. Sudjelovali su i učenici iz Pule i okoline,

okupljeni u Centru tehničkih aktivnosti Veruda u okviru Zajednice tehničke kulture Pula.

Natjecanje je ekipno i ekipu čine tri učenika, a cilj je osvojiti što više bodova. Bodovi se osvajaju pogađanjem prstena kopljem koje se nalazi na robotu. Postoji više disciplina i svaki učenik ekipe sudjeluje u jednoj od svake discipline. Jedna je ručno upravljanje, gdje natjecatelj preko računala upravlja kretanjem robota i kopla. Poluautomatskim upravljanjem robot senzorima svjetlosti prati crnu crtu širine 15-20 mm koja ga vodi do prstena. Tijekom vožnje robota, natjecatelj preko računala upravlja samo pomicanjem kopla, nakon što robot samostalno prieđe trećinu staze. Ručno upravljanje iz perspektive robota je treća disciplina, gdje natjecatelj upravlja kretanjem robota i kopla iz perspektiva robota dobivene na monitoru pomoću kamere koja je povezana s računalom. I ovo natjecanje ima svoj Časni sud.

Ideja se temelji na tradicio-

nalnoj Trci na prstenac i pozatoj Sinjskoj alci, te postojećem učeničkom natjecanju Robotička alka. U osmišljavanju i organizaciji Robotrke na prstenac sudjelovalo je više učitelja tehničke kulture i informaticke iz Istarske i Primorsko-goranske županije uz podršku višeg savjetnika Eugena Bana iz Agencije za odgoj i obrazovanje. Ujedno u osmišljavanje ideje uključene su i udruge Centar za robotiku Rijeka, Klub informatičara otoka Krka i Društvo za robotiku Istra Pula.

Namjera je da Robotrka na prstenac bude svojevrsno kup natjecanje koje uključuje više okupljanja učenika tijekom godine i u različitim sredinama. Finalni susret za školsku godinu bio bi prateća manifestacija Trke na prstenac u Barbanu. Trka na prstenac održava se trećeg vikenda u kolovozu, a za istovremeno održavanje i Robotrke na prstenac dogovorena je suradnja s Općinom Barban, TZ Barban i OŠ Jure Filipovića Barban.

INAČICE TRKE NA PRSTENAC (trke istoga cilja, a različite po načinu izvođenja)			
INAČICA	NAČIN IZVOĐENJA	MJESTO ODRŽAVANJA	GODINA ODRŽAVANJA
Mototrka na prstenac	Dvoje ljudi na motoru – vozač i kopljanič	Orihi	13.
Morska trka na prstenac	Dvoje ljudi u gumenjaku – veslač i kopljanič	Uvala Blaz	3.
Robotrka na prstenac	Čovjek putem računala upravlja robotom koji drži kopljje	Barban	1.

SVI SLAVODOBITNICI MOTOTRKE NA PRSTENAC, Orihi (2000. - 2013.)

2000.	ELVIS PAVLIĆ (Orihi) / MAURICIO PAUS (Orihi)	2007.	Nije održana	Dvostruki slavodobitnici
2001.	EDI PAURO–BAFO (Pula) / DARKO GLAVAŠ (Orihi)	2008.	PREDRAG PERCAN (Rakalj) / MARIO PERCAN (Rakalj)	2001. i 2003.
2002.	MLADEN BILE (Bičići) / SLAVEN MOŠNJA (Orihi)	2009.	ORIJANO ČERNJA (Kanfanar) / ALBERT TOŠIĆ (Kanfanar)	EDI PAURO–BAFO (Pula) / DARKO GLAVAŠ (Orihi);
2003.	EDI PAURO – BAFO (Pula) / DARKO GLAVAŠ (Orihi)	2010.	DARIO LICUL (Pula) / IZIDOR NADAL (Pula)	2010. i 2012.
2004.	DARIO ROJNIĆ (Orihi) / NENAD KONTOŠIĆ (Orihi)	2011.	MARKO PAUS (Orihi) / ELVIS MOŠNJA (Pula)	DARIO LICUL (Pula) / IZIDOR NADAL (Pula);
2005.	VINKO VITASOVIĆ (Rakalj) / PREDRAG PERCAN (Rakalj)	2012.	DARIO LICUL (Pula) / IZIDOR NADAL (Pula)	2010. i 2012.
2006.	KLAUDIO ŠKRINJAR (Pula) / FRANKO MARIĆ (Pula)	2013.	MLADEN BILE (Bičići) / SLAVEN MOŠNJA (Orihi)	2002. i 2013.
				MLADEN BILE (Bičići) / SLAVEN MOŠNJA (Orihi);
				2010. i 2012.

REGATA BARBANSKE RIVIJERE: SERGIO ŽGOMBA, Kožljanac u Puli, predsjednik Jadriličarske sekcije PŠRD Delfin iz Pule, aktivno sudjeluje u organizaciji barbanske Regate

VOLIMO OVU REGATU ZBOG DRUŽENJA

Već četiri godine održava se Barbanska regata na Blazu, koja okuplja mnogo brojne zaljubljenike u more i jedrilice. Od prvih dana u organizaciji ovog događaja sudjeluje i puljska Jadriličarska sekcija PŠRD Delfin koja organizira „događaj na moru“. U svaki je detalj organizacije uključen i predsjednik te sekcije Puležan

Sergio Žgomba, inače po majci rodom iz sela Kožljani. Klub koji okuplja pedesetak članova, među kojima su i barbanski jadriličari i kormilari, osnovan je 2003. godine te okuplja poklonike jedrenja na krstašima. Osnovan je s namjerom da se intenzivnije razvija jedrenje na krstašima, kako sportsko, tako i rekreativno.

Kako je počela suradnja s Općinom Barban oko organizacije Barbanske regate?

- Najvažniji čimbenik u toj suradnji je bio doktor Sanjin Sandrić i njegove kolege s posla, među kojima je i Denis Vale iz Kožljani. Oni su došli na ideju da se pokrene Regata u smislu da se sazna da i Općina Barban ima jedan dio mora i da voli to svoje more. Na kraju krajeva, ona sela u tom dijelu Barbanštine, Hrboki i Rebići, gravitiraju prema moru. U tom smislu oni su došli na ideju da se održi jedna takva regata. A mi smo se od prvih dana uključili u organizaciju.

Koliko vama kao klubu znači takva regata?

- Nije to mala regata. Vjerujem da će se Barbanska regata održavati dok god ima zainteresiranih entuzijasta i dok čelni ljudi Barbana to budu podržavali. Trenutno vodstvo to zdušno čini i sudjeluje vrlo aktivno u organizaciji regate u Uvali Blaz.

Po čemu se Barbanska regata za vas jadriličare razlikuje od drugih?

- Razlikuje se u tome što se održava u jednom specifičnom akvatoriju koji je neobičan za održavanje regate u odnosu na ostale regate na Jadranu. Problem je jedino što su prostor i akvatorij dosta skučeni te se teško može očekivati da ona postane nekakva Fiumanaka, Mrduja, Barcolana ili Viška. Uglavnom je to regata lokalnog tipa u kojoj sudjeluju posade iz Pule, okolice Pule, Rapca, Krničkog Porta i Rijeke te Cresa. S obzirkom na mogućnost sidrenja i vezivanja, bilo bi nemoguće u budućnosti na regati očekivati više od četrdeset brodova. Ove ih je godine bilo 26, a iz našeg kluba nas je bilo 15. Bilo je dosta



Uljanikovaca, Riječana, Rapčana. Svake je godine sve više zainteresiranih natjecatelja.

Koliko vam je interesantna Morska trka na prstenac?

- Volimo ovu regatu i zbog druženja. Posebno nam je zato draga ta Morska trka na prstenac. Moramo priznati da je regata odlično organizirana, kao i svi dodatni događaji oko nje, s obzirom da na Blazu nema nikakve infrastrukture. Ali neka ostane tako. Ta divljina privlači.

Otkada Vi jedrite i otkud ta ljubav prema moru?

- Ja sam počeo jedriti 2000. godine. Sasvim slučajno je to sve počelo. Moj je kum kupio jedrilicu i otišli smo po nju u Omišalj. I od tamo smo jedrili za doma, a tu se rodila ljubav koja vjerujem da će trajati dok god budem mogao otići na more.

Kojim se rezultatima Vaš klub može pohvaliti u zadnje vrijeme?

- Natjecali smo se na svim lokalnim regatama tu po Istri, a dva do tri broda su bila prva u svojim grupama. Bili smo s jednim brodom na svjetskom prvenstvu na Cresu u krstašima pretprošle godine i tamo smo bili 16. od 60 brodova i najbolje plasirana hrvatska posada u svojoj grupi. U jednom plovu smo čak ostvarili jedno prvo mjesto od njih sedam. Prošle godine je jedna posada sa brodom Jarebica bila druga u svojoj grupi na Mrduji u Splitu. Isto tako imali smo dobre rezultate na Istarskoj regati, gdje je Marina Veruda bila prva. Slijedi nam još Lošinjska regata u kolovozu.

Rodom ste iz Kožljani. Koliko ste povezani s Barbanštinom?

- Kao mali uvijek sam bio u Kožljani, iako sam rođen u Puli. Bio sam kod babe i dida po mjesec, mjesec i po dan i jako san bija vezan uz njih. Uvijek sam volio tamo odlaziti. Tamo su mi sada ujac, i zrmani s kojima sam uvijek rado u kontaktu.

REGATA BARBANSKE RIVIJERE: BARBANSKI KORMILARI

IVAN KONTOŠIĆ – Orišanac u Puli, jedri od 1966. god., izgradio prvi pulski krstaš 1984. god., dobitnik više nagrada, prvi u grupi na regati Rovinj-Pesaro

Jedrenjem se bavim već 47 godina

Jedan od najstarijih jadriličara u klubu Delfin je i Ivan Kontošić, Orišanac iz Pule. Ivan je rođen u tom selu na Barbanštini, ali je čitav svoj život, točnije od 1947. u Puli. U jedrenju je čak 47 godina i ne namjerava tek tako stati.

- Ljubav prema jedrenju gajim od 1966. godine. Nakon povratka iz vojske, jedan me prijatelj poveo sa sobom na more i od tada sam tu. U međuvremenu sam bio jedan od prvih koji je u Puli sagradio krstaš, kada u Puli krstaši nisu ni postojali. Bilo je to 1984. godine i nazvao sam ga Enigma. Još danas plovim na tom brodu. I od tada je-



drim na regatama. Jedrim tu po Jadranu, a nastupao sam i u Italiji. Ustvari jedan od prvih uspjeha ostvario sam na regati Rovinj – Pesaro, gdje smo bili prvi u grupi, priča nam ovaj jedriličar koji se upravo priprema za Lošinjsku regatu.

Posebno se sjeća jedne tršćanske Barcolane.

- Bila je prava avantura stići na vrijeme s Tomosom 4 do Pesara. Svi su mi tada govorili da sam lud, ali to je danas normalno. Danas me još uvijek u svemu drži supruga. Imam sreću što je moja prihvatileći sa mnom na more, tako da nema dana ljeti da nismo na moru. Živimo s morem, može se slobodno reći, priča nam ovaj Orišanac.

Od dvije kćeri, niti jedna nije povukla očevu ljubav prema jedrenju, međutim Ivan se nuda da će zaraziti barem unuke. S Orihimom je povezan sa rodbinom, a sada ga uz rodni kraj veže i Barbanska regata.

- Htio bih da na Blaz za vrime regate dođe više Barbanaca. Želio bih da se ukrcaju na naše jedrilice i odjedre jednu regatu s nama, kako to svake godine učini barbanski načelnik Denis Kontošić, pa da vide kako je jedriti i da osjete našu ljubav prema jedrenju i moru, želja je ovog Orišanca. Predlaže i da glavna nagrada na Morskoj trci za prstenac bude sljedeće godine pršut kako bi borba bila interesantnija.



Ivo Kontošić i Emil Kalčić

EMIL KALČIĆ – Barbanac po ocu (iz Prhati) i majci (iz Orihi), bavi se jedrenjem od 1963. god., nastupio na mnogim međunarodnim regatama i postigao više izvrsnih rezultata

Barbanština me sve više vuče

Stari morski vuk Emil Kalčić također je već godinama u jedrenju. Ovaj Barbanac po ocu i majci, majka mu je rodom iz Orihi, a otac iz Prhati, ne propušta niti jednu barbansku regatu.

- Bavim se jedrenjem od 1963. godine. Prvi san veterani. Doša san u Puli živit u deseten misecu 1962. i sija san u razred s dvojicom kolega koji su se bavili jedrenjem. I onda san počela polako hodi u klub. Na Rivi je tada bija vojni klub Mornar poli Riviere. Tada san ima 12 lit. Tako je počelo i nadam se da neće brzo finit. To ti je ko ist, pit i hodi. Uđe ti u krv. Jedrenje je takav sport da se moreš s njime baviti i kada si stariji, priča nam Kalčić.

U tom periodu nastupao je na mnogim regatama i natjecanjima, a ostalo mu je u sjećanju kada je 1968. osvojio drugo mjesto u Jugoslaviji u kadetu. U inozemstvu najviše se sjeća tršćanske Barcolane, najveće regate u Europi gdje bude i do 2.000 brodova. Tu je preklani bio drugi u grupi i 68. u ukupnom poretku.

- Ovo lito na Fiumanki, di je 200 brodova, bija san 11. i 2. u grupi. Sada idem u Lošinj. Puno je tu regata. Naravno nastupija san i na Barbanskoj regati. Meni je draga da je ta regata u kratko vrije pokupila simpatije i interes jedriličara sjevernog Jadrana i da se svake godine povećava broj, kaže nam Kalčić.

S rodom je Barbanština usko povezan. Brat mu živi u Prhati, pa budući da se bavi lovom, gotovo da nema vikenda da nije u tom selu. Ljeti pak brat dolazi njemu na more i jedrilicu.

- Sve ča san stariji, sve više volin poj doma i poj na mista di san hodija z pokojnин ocon i didon. Sve više me Barbanština vuče nazad, zaključuje Kalčić.

GORAN KALČIĆ - iz Regulići, 35 godina, jedri aktivno već 15 godina, pobjednik Lošinjske regate u svojoj klasi

Blaz je jedriličarima novo uzbudljivo mjesto

Mlađu generaciju među barbanskim jedriličarima zastupa 35-godišnji Goran Kalčić koji se iz Pule preselio u očeve Reguliće prije 13 godina. Ondje je dobio u naslijestvo djedovinu i odlučio se skrasti sa svojom obitelji. Inače, Goran je s majčine strane rodom iz Kožljani. I upravo zato ne propušta barbansku regatu na Blazu. Tako je bilo i ove godine.

- Preselio sam se u Reguliće, na Barbanštinu, i evo počela se održavati Barbanska regata. U jedrenje sam se zaljubio prije 15 godina sasvim slučajno i sada sam konstantan u jedrenju i time se aktivno bavim. Član sam kluba Delfin iz Pule i jedrim na jedrilici Viva. Na sezoni odram 14 do 15 regati, a sada sam nedavno u svojoj klasi pobijedio na regati u Malom Lošinju. Posebno mi je draga Barbanska regata, jer ona za nas više predstavlja jednu vrstu lijepog izleta, nego sportsku manifestaciju, gdje se inače sve odradi u jedan dan. Čitava je atmosfera oko te regate specifična i zato je ona ove godine okupila rekordan broj jedrilica, čak 26, priča nam Kalčić.

Kaže da su jedriličari posebno zadovoljni organizacijom i prijemom domaćina, a ono što Barbansku regatu čini posebnom zasigurno je akvatorij i divljina koja tam dočeka ove sportaše.

- Ljudi se malo maknu iz Pule i sve je srdačnije. Sve učesnike oduševi druženje i onaj prvi dana kada dođemo i dovezemo jedrilice. Ujedno svima je to neko novo mjesto, pa im je uzbudljivo. Posebno je među nama omiljena Morska trka na prstenac, iako nekada budemo preumorni da bismo nakon cijelog dana jedrenja još i veslali. Ove se godine zato nisam natjecao, ali je gušto gledati s broda sa strane, priča nam Kalčić.

Kaže i da je termin regate pogoden, jer se upravo u tom vremenu sve manje regata organizira u Istri, kada se sve presele na Kvarner i dalmatinske otoke.

MLADI I SPORT: STEFANO OSIP iz Draguzeti, 16 godina, učenik srednje tehničke škole, član Konjičkog kluba Manjadvorci, vodeći u daljinskom jahanju u juniorskoj konkurenciji u Hrvatskoj

NAJBOLJI U HRVATSKOJ

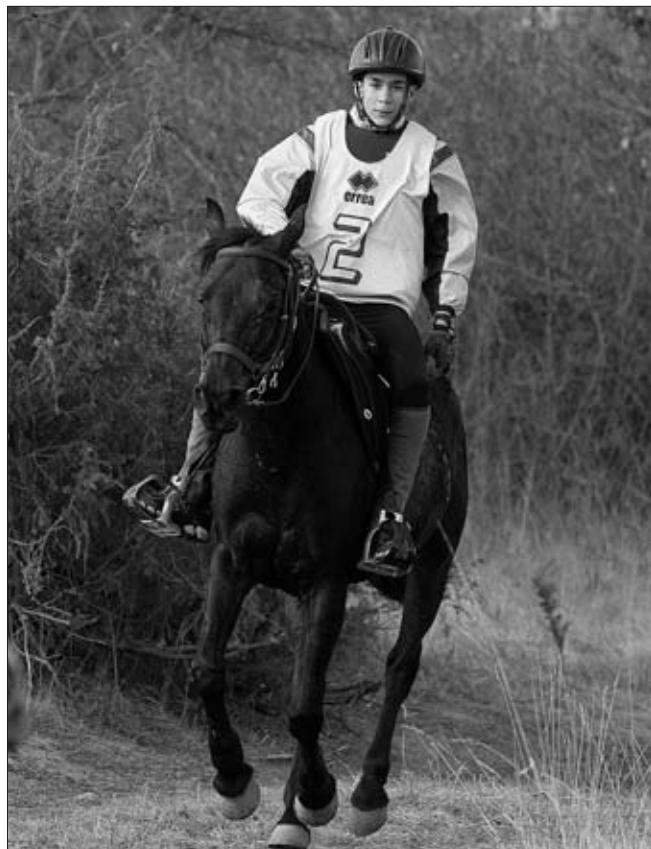
Tri godine u daljinskom jahanju 16-godišnjem Stefanu Osipu iz Draguzeti donijele su izvrsne rezultate. Posebice ove godine, kada je Stefano jednostavno „rasturao“ u svojoj juniorskoj kategoriji. Vodeći je u Croatia Cupu i u sva je tri natjecanja, koja su dosad održana diljem Hrvatske, osvajao prva mjesta. Bilo je to ožujku u Manjadvorcima, zatim u travnju u Otravancu te u srpnju u Čazmi. Upravo je u Čazmi Stefano odjehao stazu svog života uz pomoć svog trenera Zorana Uravića i konja Wolfa.

- Bio sam jedini u svojoj kategoriji koji se usudio trčati na 130 kilometara. Najveća je to udaljenost koja je ikada projahana u Hrvatskoj u jednom danu u takmičenjima daljinskog jahanja. Na konju san bija 10 ur i 36 minuta, a cijela je trka trajala preko 14 ur, priča nam Stefano.

Ono što će ove godine posebno pamtiti je i njegova prva međunarodna utrka u svibnju u Mađarskoj u mjestu Babolna, jednom od najvećih centara za uzgoj konja, koja je završila također osvajanjem prvog mesta. Time je postao dosad najbolji natjecatelj iz Hrvatske na takvim natjecanjima. Istrčao je 80 kilometara. Slijedi mu druga međunarodna utrka, i to u Italiji krajem listopada u Pordenoneu, gdje će pak trčati na 130 kilometara. U međuvremenu se namjerava natjecati u dalnjim utrkama Croatia Cupa koje ga čekaju u rujnu i listopadu, i to u Bjelovaru i Slavonskom Brodu.

Kaže da nije bilo jednostavno dovršiti sve te zahtjeve utrke i da je poslije svake umor ono što te u potpunosti savlada. A da bi natjecatelj mogao biti uspješan, prije svega mu je potreban dobar konj i jako puno treninga.

- Jašem konja Wolfa koji je najbolji u Hrvatskoj i koji pobjeđuje već osam godina. Upravo je konj taj koji u daljinskom jahanju čini velik dio rezultata. Jahač će kako tako izdržati,



ali ako mu konji nije spremjan, onda uzalud. Zato treba svakodnevno naporno trenirati i vježbat konja kako se on na tim dugim stazama ne bi ozlijedio ili prošepao, objašnjava Stefano recept svog uspjeha. Također, te silne treninge nije lako uskladiti sa školskim obvezama. Ali Stefanu to dobro uspi-

jeva, pa je prvi razred srednje tehničke škole završio s dobrim uspjehom.

U ovom ga sportu prije svega drži izazov, zadovoljstvo i ljubav prema konjima, a njime se namjerava i dalje baviti. Želja mu je još više nastupati na međunarodnim natjecanjima, a u budućnosti jahati i na svom jednogodišnjem konju Nadin kojeg je lani dobio na poklon od svog trenera. Također, u skoroj budućnosti namjerava se natjecati i na Trci na prstenac. Lani i ove godine kopljonoša je Toniju Uraviću, a već iduće namjerava započeti svoj staž kako bi već s 18 mogao debitirati.

A ljubav između konja i Stefana traje već dugo. Član je Konjičkog kluba Manjadvorci od svoje osme godine, a tamošnji vlasnik rancha Barba Tone, koji je ishodište ovog sporta na Barbanštini, ali i u Istri, pa i šire, Zoran Uravić odmah ga je zarazio ovom sportom, kao i mnoge druge mlade jahače. Uravić je Osipa, kao i druge mlade nade iz ovog kraja, podučio svemu što moraju znati kada je endurance, odnosno daljinsko jahanje u pitanju.





DOGAĐANJA OD POČETKA 2013. GOD. DO TRKE NA PRSTENAC

VELJAČA

- 08.-09.02.2013. KiTA (Kvarnersko istarske trekking avanture), Sutivanac
 21.-23.02.2013. 3. Memorijal Petra Stankovića "Barban u srcu", Barban

OŽUJAK

- 02.03.2013. ISTRA TERA INCOGNITA 2013, Manjadvorci (endurance jahanje)
 02.03.2013. Smotra vina MO Barban i MO Puntera, Barban
 09.03.2013. Smotra vina MO Hrboki i MO Manjadvorci, Hrboki
 16.03.2013. Smotra vina MO Šajini, Šajini
 23.03.2013. Smotra vina MO Petehi, Petehi
 30.03.2013. ISTRATREK 2013, Barban

TRAVANJ

- 06.04.2013. Smotra vina MO Prnjani, Prnjani
 12.04.2013. Smotra vina MO Sutivanac, Sutivanac
 20.04.2013. Smotra vina MO Grandići, Grandići
 27.04.2013. 7. Dan sela Manjadvorci, Manjadvorci

SVIBANJ

- 11.05.2013. 6. Smotra vina Općine Barban, Barban Majnica, Šajini
 26.05.2013. 3. Susret barbanskih pjesnika "Beside u jatu", Barban

LIPANJ

- 15.06.2013. 2. Dan sela Draguzeti, Draguzeti
 22.06.2013. 10. Vilija Ivanje, Grabri
 29.06.2013. Proslava Dana sv. Pavla, Želiski

SRPANJ

- 06.07.2013. 47. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine, Barban
 11.07.2013. INK u Barbanu: OštaricaMirandolina
 13.07.2013. 4. Regata Barbanske rivijere, Uvala Blaz
 20.07.2013. 15. Dan sela Orihi, Orihi
 13. Old timer's day, Orihi
 13. Mototrka na prstenac, Orihi
 26.07.2013. Svjetsko solarno kino; Halimin put, Barban
 27.07.2013. 12. Susret harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu", Barban
 31.07.2013. 3. Barban ClassicalMusicNight, Barban

KOLOVOZ

- 03.08.2013. 15. Dan sela Puntera "Oj, Punterci", Puntera
 08.08.2013. Predstava u izvedbi članova Udruge „Domoljub“ – „Koze diši prč“
 10.08.2013. 12. Dan sela Hrboki, Hrboki
 12-16.08.2013. 2. Kiparska kolonija u drvu COK, Barban
 16-18.08.2013. 38. TRKA NA PRSTENAC, Barban

DOGAĐANJA OD TRKE NA PRSTENAC DO KRAJA 2013. GOD.

16. - 18.08.2013. Barban, 38. TRKA NA PRSTENAC
 16.08. – podizanje zastave Trke na prstenac
 17.08. - 18. Trka za viticu
 18.08. – 38. Trka na prstenac

RUJAN

- 01.09.2013. Sutivanac, Sutivanjica
 13.-15.9.2013. Barban, 5. BOS - Barbanski obrtnički sajam
 14.09.2013. Barban, 8. FESS - Fešta smokve i smokvenjaka

LISTOPAD

- _10.2013. Draguzeti, Izložba gljiva

STUDENI

- 09.11.2013. Bićići, 6. Martinja u Bićići
 22.11.2013. Barban, 6. Susret kantadura "Kantajmo i svirimo za Romana"
 29.11.2013. Barban, 5. Smotra maslinovih ulja Općine Barban

PROSINAC

- 06.12.2013. Barban, Dan Općine Barban

GLAVANI PARK



Tel.: 098 224 314 (HR)
 091 896 45 25 (ENG)
www.glavanipark.com

Dođite i uživajte u novim ponudama!

BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1

Plus
MARKET

VIKEND AKCIJE
PLUS MARKET AKCIJE
PLAĆANJE KREDITNIM KARTICAMA

Radno vrijeme: 7:30 do 20:00, nedjeljom: 7:30 do 12:30
Tel: 567 210

**SOBOSLIKARSKI OBRT
AMAI**

STIHL
Motorni uredaji

tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

caffè bar

Roy internet
caffè
Barban

caffè bar Roy

AUTO BAGGIO

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT, TRGOVINA AUTODIJELOVIMA ZA VLASTITE POTREBE - Rebići 11, 52207 BARBAN , autobaggio@gmail.com tel/fax: 580 420, gsm: 098 665 435 vl. DRAŽENKO BARIŠA

NOVA HALA U IZGRADNJI
PODUZETNIČKA ZONA
BARBAN



• BION •



OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

ivicaban@gmail.com

trgo metal

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.
SUTIVANAC

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Gorica 11b - 52341 Žminj
tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.info
e-mail:
trgometal@pu.t-com.hr

Izrada i montaža
čeličnih
konstrukcija



LJEKARNA VALUN depo BARBAN



RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16 * gsm: 098 290 543



MONTAŽA VANJSKOG VODA

Gostiona PRSTENAC



vl. Suzana Žufić
Barban 60, 52207 BARBAN
telefon: 052 / 567 019

LANG
international
turistička agencija
travel agency

521 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)
tel +385(0)52 / 212 926 * tel/fax 215 060

e-mail: lang-international@pu.t-com.hr

www.lang-international.com

ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

CERAN D.O.O.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656





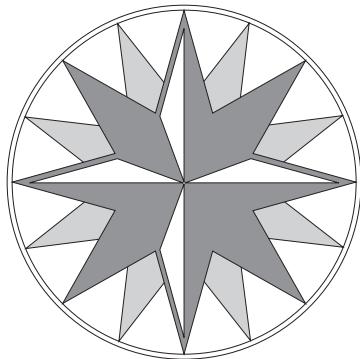
VETING

d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije



Vinogradnska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

ROJNIC

PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM

CESTOVNOM PROMETU

Poljaki 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr



- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma, guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567 191; telefax: 052/567 782; gsm: 098 219 359, 098 512 7919

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI
d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE

- SJEMENSKA ROBA

- GNOJIVA

- BOJE I LAKOVI

- ŽELJEZARIJA

PROIZVODNJA INOX OPREME
ŽELIZAR

TVORNICA INOX OPREME
ŽELIZAR

TVORNICA INOX OPREME

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333 * fax: ++385(0)52 / 567 273 * gsm: ++385(0)98 290 316

e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

MIRACOLO
Valbandon

Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana



Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481



A.B.S.

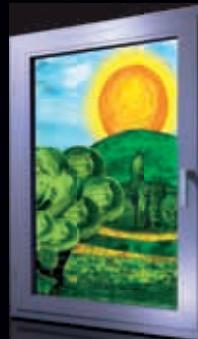
ALU - PVC PROZORI I VRATA

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

GEALAN
SCHÜCO

www.abs.hr

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr



VZOO

Balići 18
52341 ŽMINJ
tel.: 300 270



DE CONTE



Alu i PVC stolarija
izrada aluminijске i PVC stolarije
rezanje i brušenje različitih vrsta stakala
info: 052 851 707, 091 1853 222

DE CONTE betonara
transport i ugradba betona mixerima i pumpama
tel.: 091 1853 202

www.deconte.hr